

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
ต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ดำเนินการจัดรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมาย ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ สรุปดังนี้

๑. วิธีการและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการจัดสัมมนา จำนวน ๑๐ ครั้ง ดังต่อไปนี้

- ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดลพบุรี มีผู้เข้าร่วม ๔๔๔ คน
  - ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๕ - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดขอนแก่น มีผู้เข้าร่วม ๒๓๖ คน
  - ครั้งที่ ๓ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ณ จังหวัดสมุทรสงคราม มีผู้เข้าร่วม ๒๕๑ คน
  - ครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๗ - ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดสงขลา มีผู้เข้าร่วม ๒๔๓ คน
  - ครั้งที่ ๕ วันที่ ๒๑ - ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ จังหวัดเชียงใหม่ มีผู้เข้าร่วม ๓๓๘ คน
  - ครั้งที่ ๖ วันที่ ๓๐ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑ ณ จังหวัดยะลา มีผู้เข้าร่วม ๗๐ คน
  - ครั้งที่ ๗ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วม ๒๐๓ คน
  - ครั้งที่ ๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีผู้เข้าร่วม ๑๑๒ คน
  - ครั้งที่ ๙ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ณ จังหวัดระยอง มีผู้เข้าร่วม ๑๒๗ คน
  - ครั้งที่ ๑๐ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑ ณ จังหวัดจันทบุรี มีผู้เข้าร่วม ๗๓ คน
- รวมมีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น ๒,๐๙๗ คน

๑.๒ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ (www.senate.go.th) ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ รวมระยะเวลา ๓๘ วัน โดยเปิดให้บุคคลทั่วไป แสดงความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็น ๑๓๑ คน

๑.๓ รับฟังความคิดเห็นผ่านเครือข่ายของกระทรวงมหาดไทย โดยคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์กระทรวงมหาดไทยมอบหมายผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๘.๕/ว ๐๘๘๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เพื่อให้จังหวัดรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง มีผู้แสดงความคิดเห็น ๗๔๔ คน

๒. กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

- หน่วยงานภาครัฐ
- กรรมการลุ่มน้ำ
- องค์กรผู้ใช้น้ำ
- ภาคเกษตรกรรม
- ภาคอุตสาหกรรม
- ภาคพาณิชย์กรรม
- ภาคบริการและท่องเที่ยว
- ภาควิชาการ
- ภาคประชาสังคม
- สื่อมวลชน
- ประชาชนทั่วไป

๓. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวิสามัญได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นในทุกประเด็นมาประกอบการพิจารณา
ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ครบถ้วนแล้ว

สารบัญ

	หน้า
รายงานผลการตอบแบบสอบถาม	๑
ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๑
ตอนที่ ๒ ความเข้าใจต่อหลักการของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.	๓
ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นต่อเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ.	๗
ตอนที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	๒๓
ตอนที่ ๕ ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะรายมาตรา	๓๑
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ	๕๓
ภาคผนวก	
- สรุปสถิติการเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นในพื้นที่ต่าง ๆ	

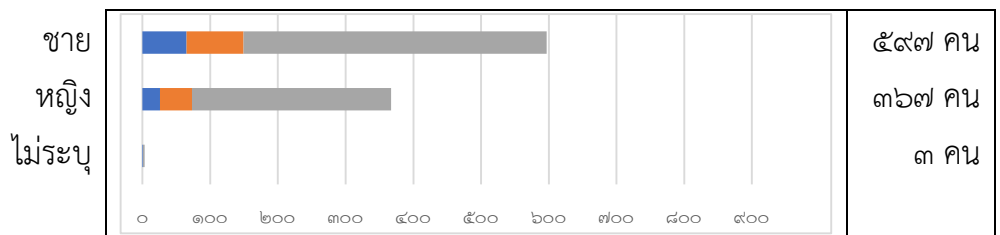
รายงานผลการตอบแบบสอบถาม

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

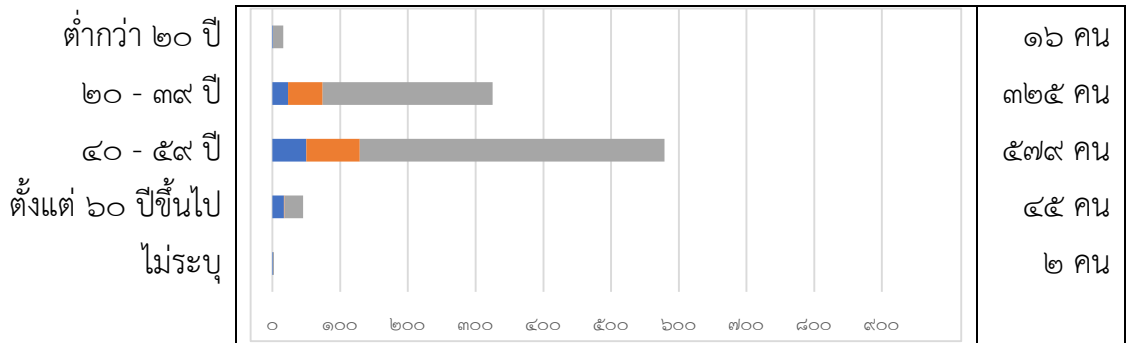
ผ่านการสัมภาษณ์ของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ จำนวน ๙๒ คน
ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จำนวน ๑๓๑ คน
ผ่านเครือข่ายของกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๗๔๔ คน
รวมทั้งหมด ๙๖๗ คน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

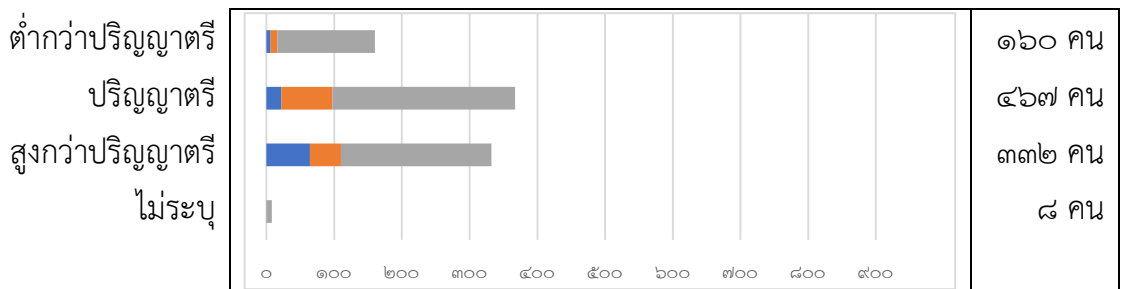
๑. เพศ

๒. อายุ

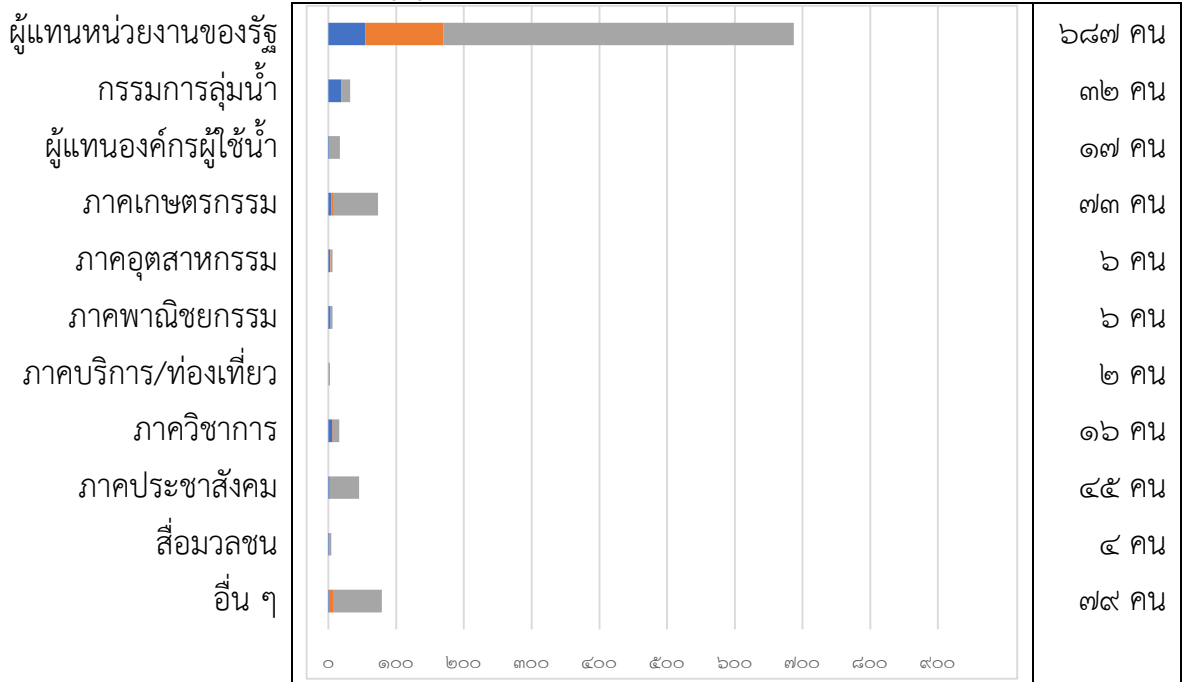

๓. การศึกษา

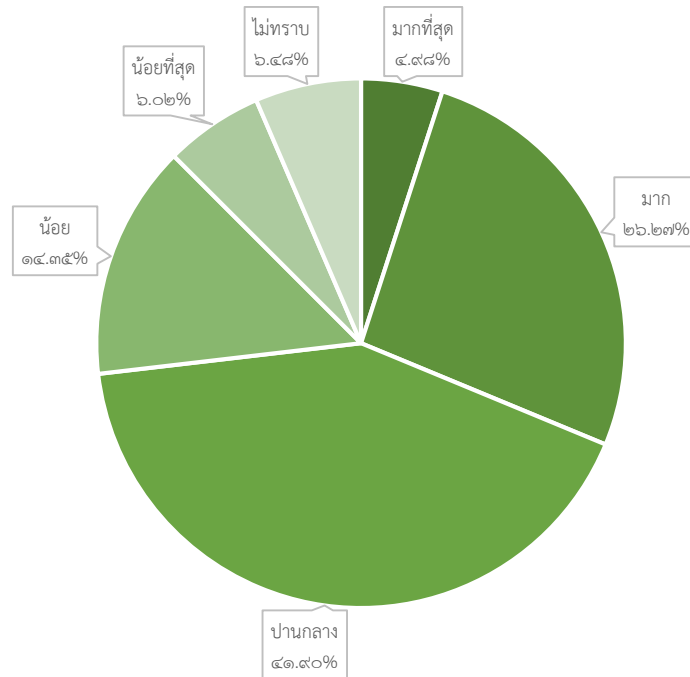
■ สัมมนา ■ เว็บไซต์ ■ มหาดไทย

๔. ความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

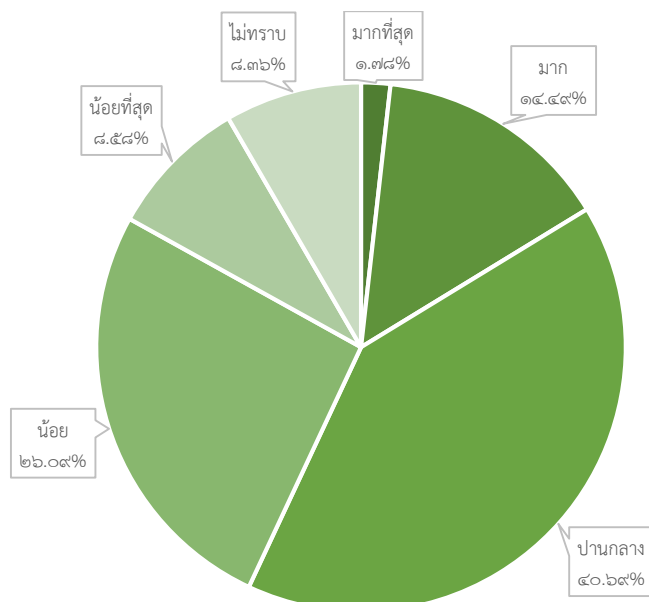

ตอนที่ ๒ ความเข้าใจต่อหลักการของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

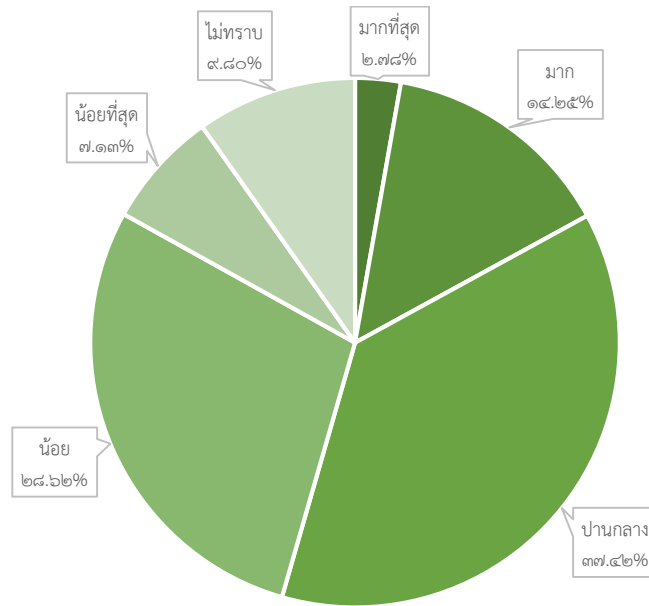
คำถามที่ ๑ ท่านทราบปัญหาในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในปัจจุบัน

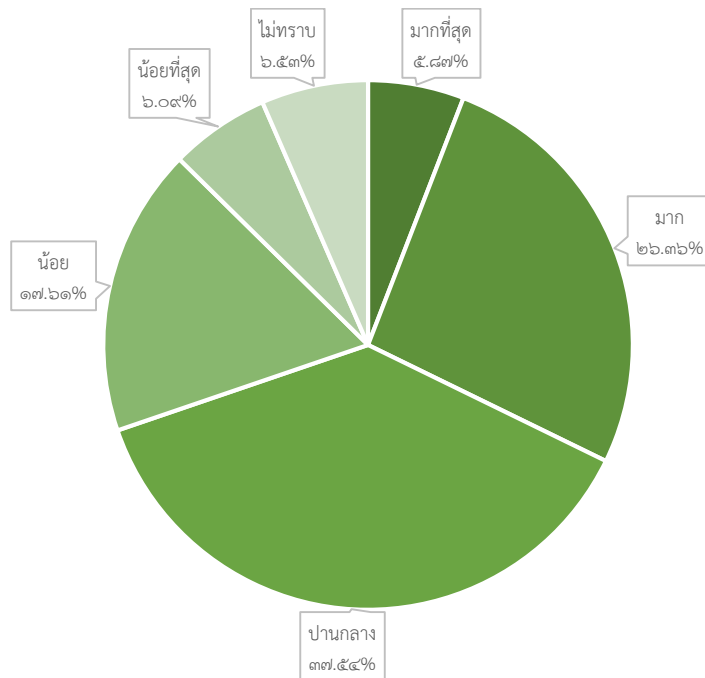
คำถามที่ ๒ ท่านทราบกฎหมาย กฎ และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในปัจจุบัน

คำถามที่ ๓ ท่านทราบโครงสร้างขององค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในปัจจุบัน

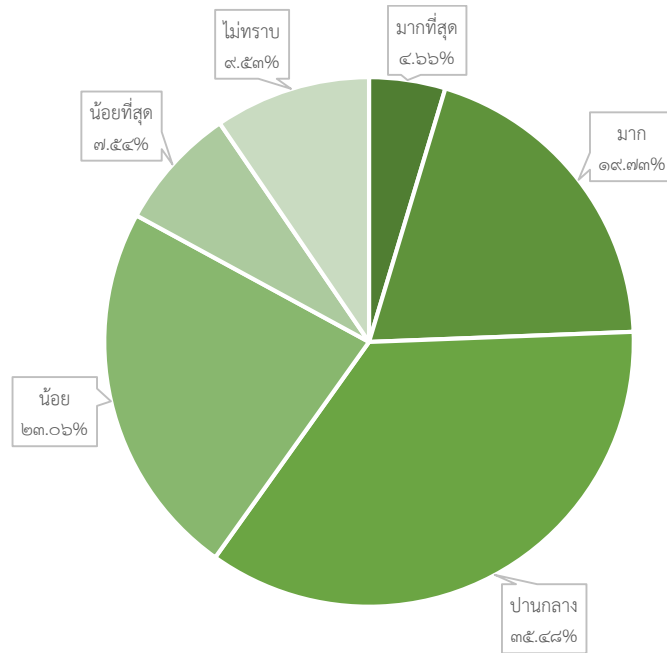

คำถามที่ ๔ ท่านทราบเหตุผลความจำเป็นของการมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

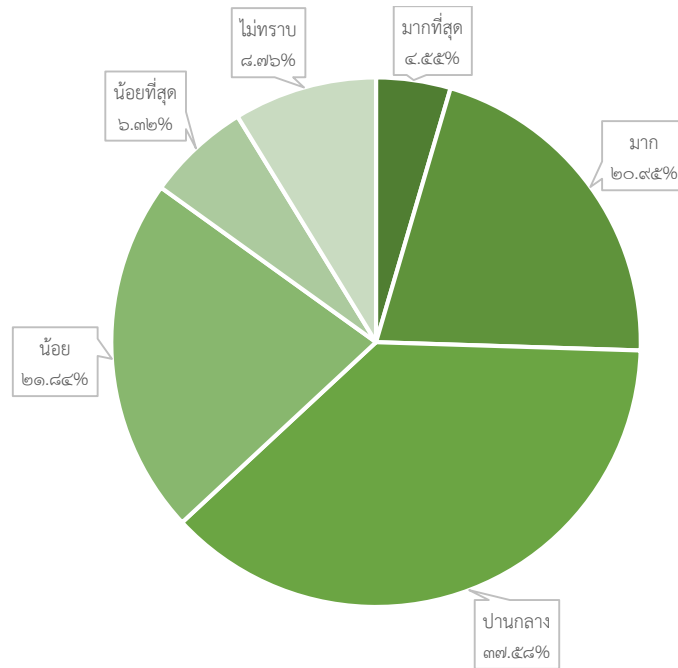

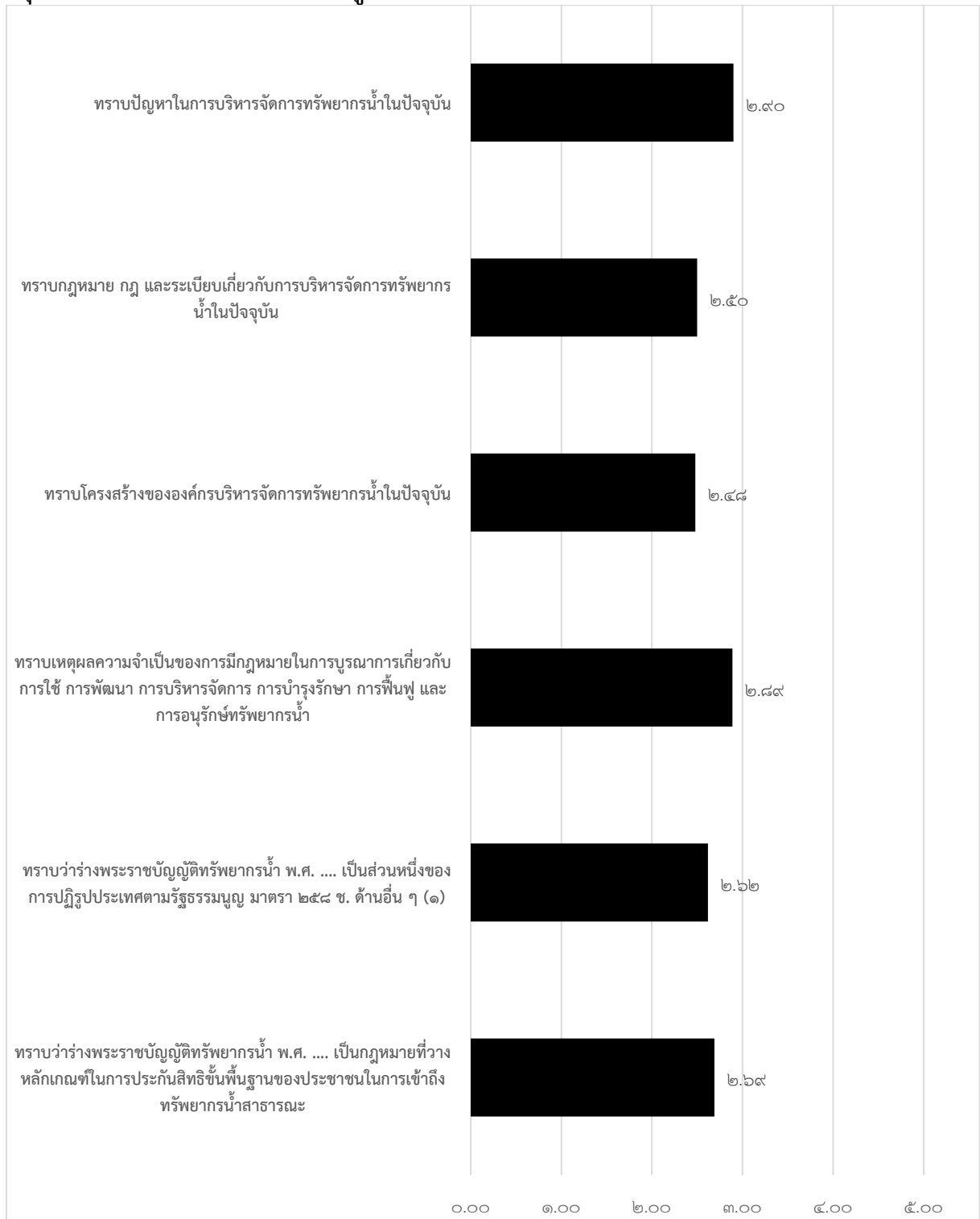
คำถามที่ ๕ ท่านทราบว่าร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ ช. ด้านอื่น ๆ (๑)

คำถามที่ ๖ ท่านทราบว่าร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... เป็นกฎหมายที่วางหลักเกณฑ์ ในการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะ

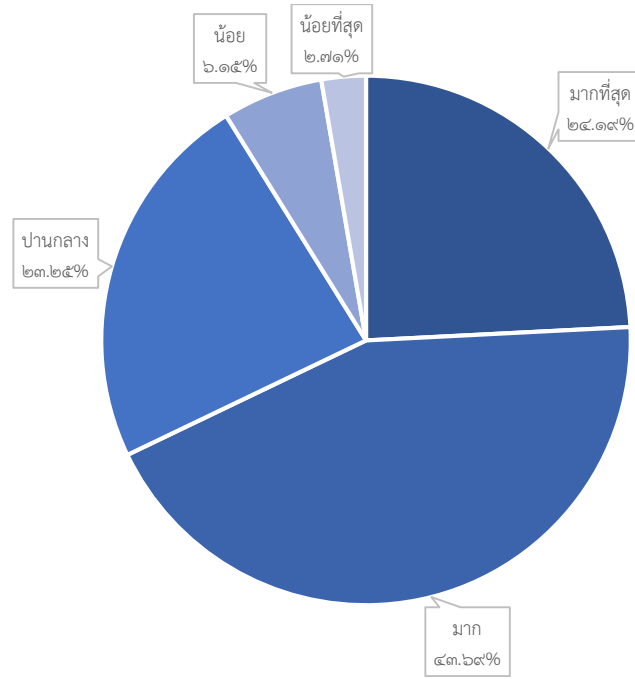
สรุประดับความเข้าใจโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม

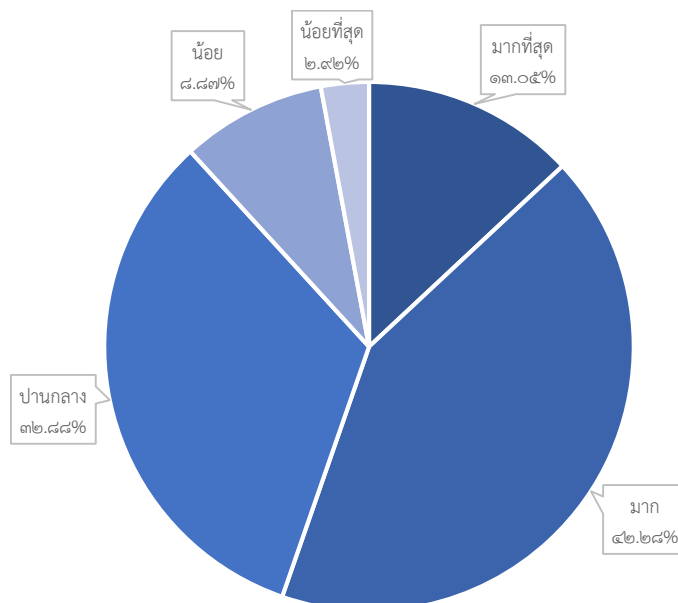
- ระดับความเข้าใจ
- ๕ = มากที่สุด
  - ๔ = มาก
  - ๓ = ปานกลาง
  - ๒ = น้อย
  - ๑ = น้อยที่สุด
  - ๐ = ไม่ทราบ

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นต่อเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

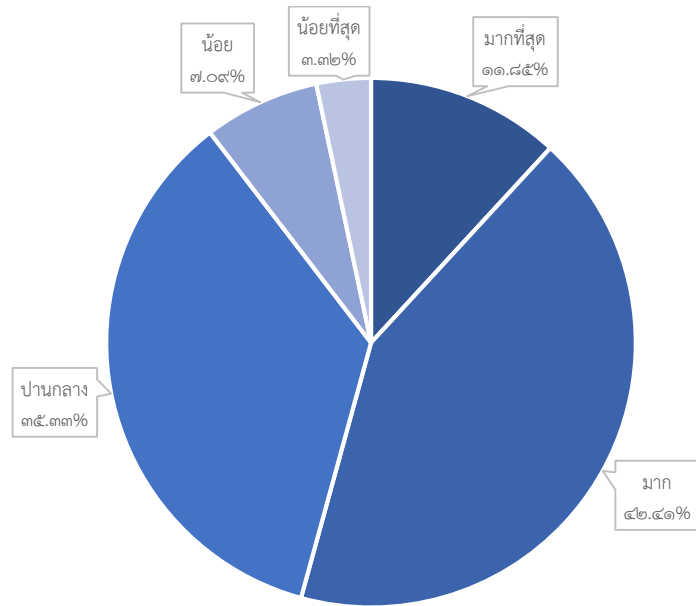
คำถามที่ ๑ ท่านเห็นด้วยว่าควรมีพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ

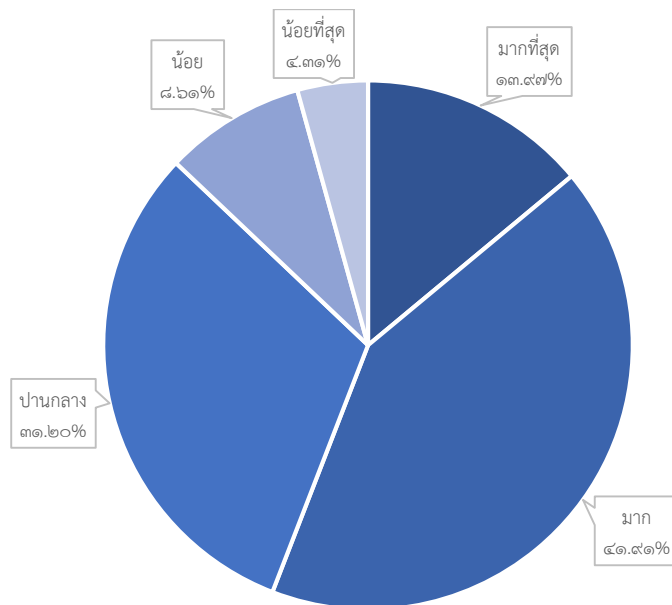
คำถามที่ ๒ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำใช้บังคับเมื่อพ้น ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

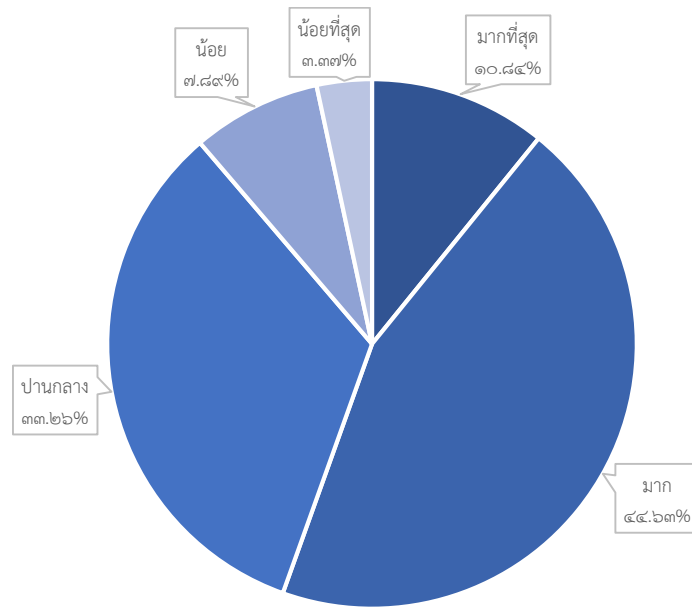
คำถามที่ ๓ ท่านเห็นด้วยกับนิยามคำว่า “ทรัพยากรน้ำ” ตามร่างมาตรา ๔

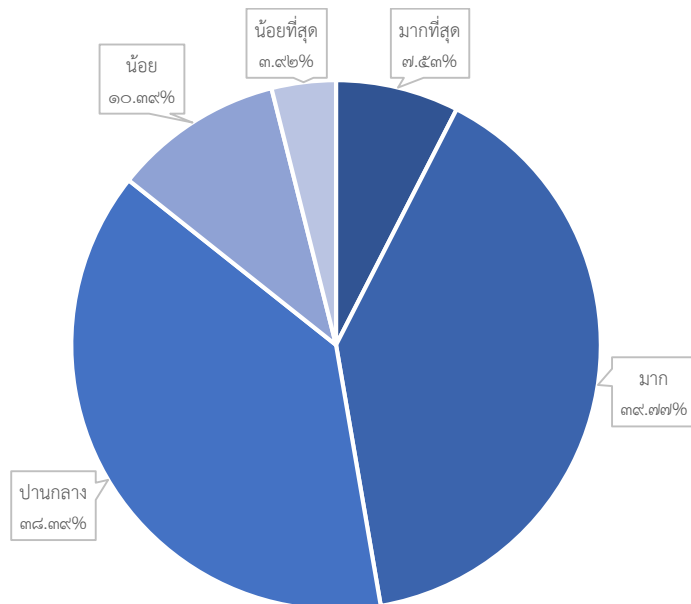
คำถามที่ ๔ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ร่วมรักษาการตามร่างมาตรา ๕

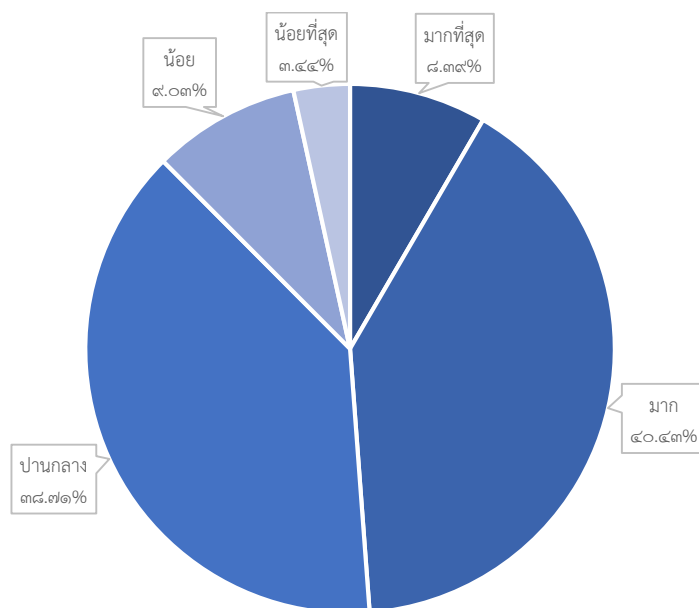
คำถามที่ ๕ ท่านเห็นว่าร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘ เป็นหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานให้ประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะได้

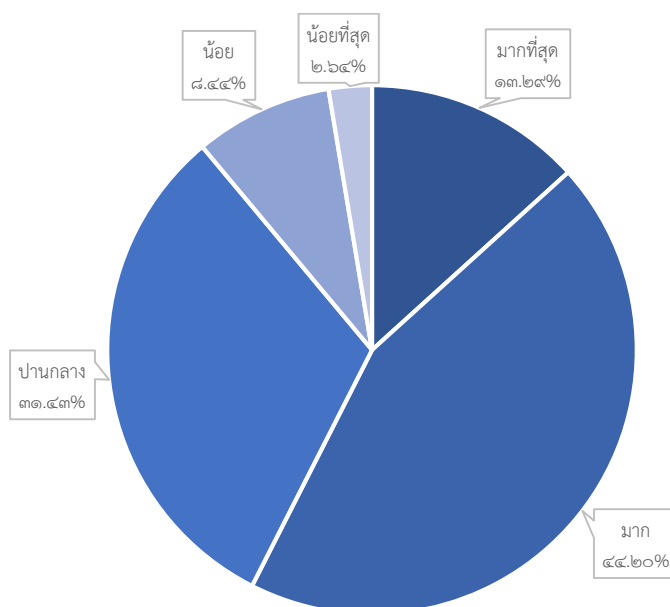
คำถามที่ ๖ ท่านเห็นด้วยกับองค์ประกอบของ กนช. ตามร่างมาตรา ๙

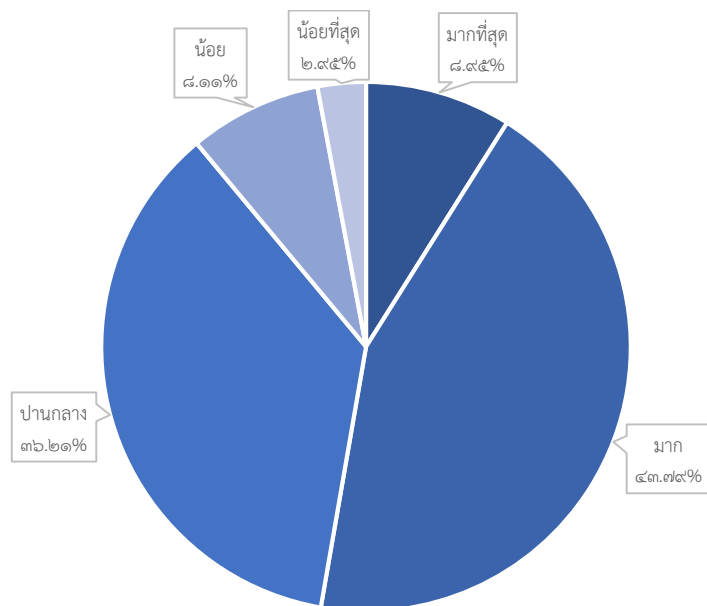
คำถามที่ ๗ ท่านเห็นด้วยกับหน้าที่และอำนาจของ กนช. ตามร่างมาตรา ๑๗

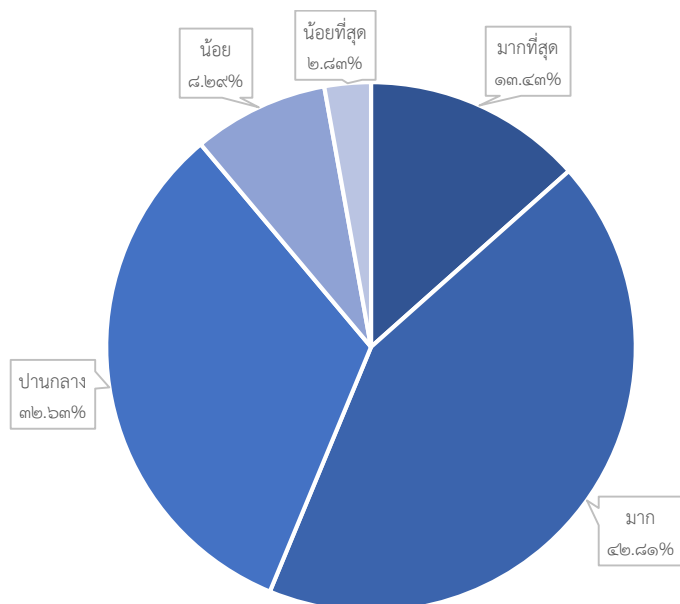
คำถามที่ ๘ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้ กนช. จัดทำนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนแม่บท เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำทุก ๕ ปี ตามร่างมาตรา ๑๘

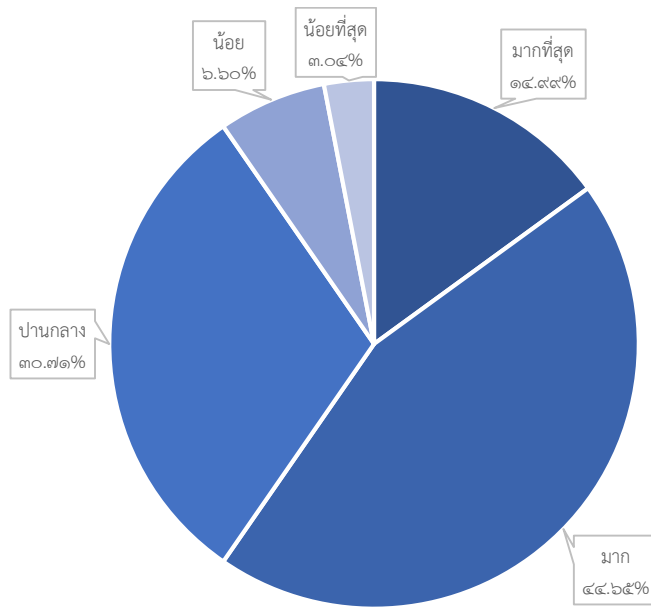
คำถามที่ ๙ ท่านเห็นด้วยกับหน้าที่และอำนาจของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามร่างมาตรา ๒๓

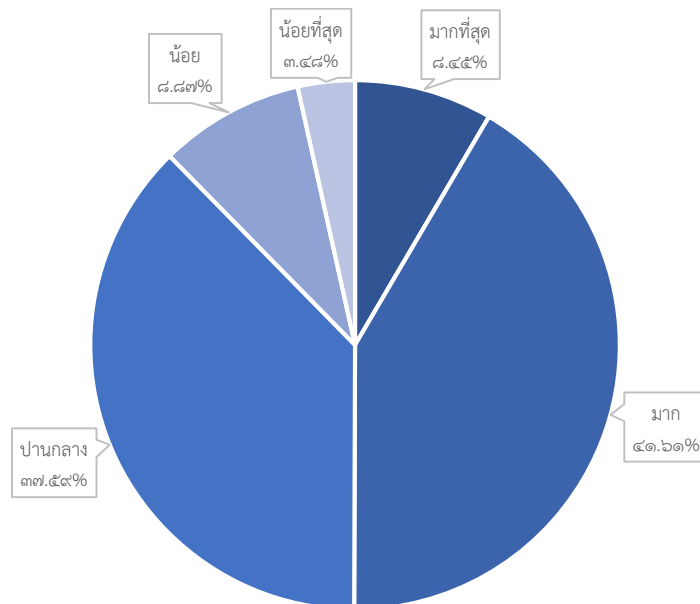
คำถามที่ ๑๐ ท่านเห็นว่ากรมมีศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจตามร่างมาตรา ๒๓/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกแก้ไขปัญหาวิกฤตน้ำจะช่วยแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดวิกฤตน้ำได้

คำถามที่ ๑๑ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเขตลุ่มน้ำโดยคำนึงถึงการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และเขตการปกครองประกอบด้วย ตามร่างมาตรา ๒๔

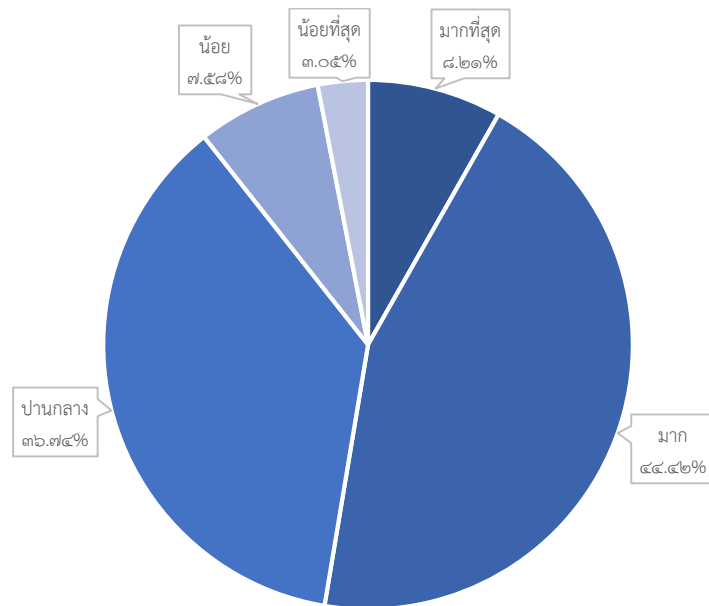

คำถามที่ ๑๒ ท่านเห็นด้วยกับองค์ประกอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามร่างมาตรา ๒๖

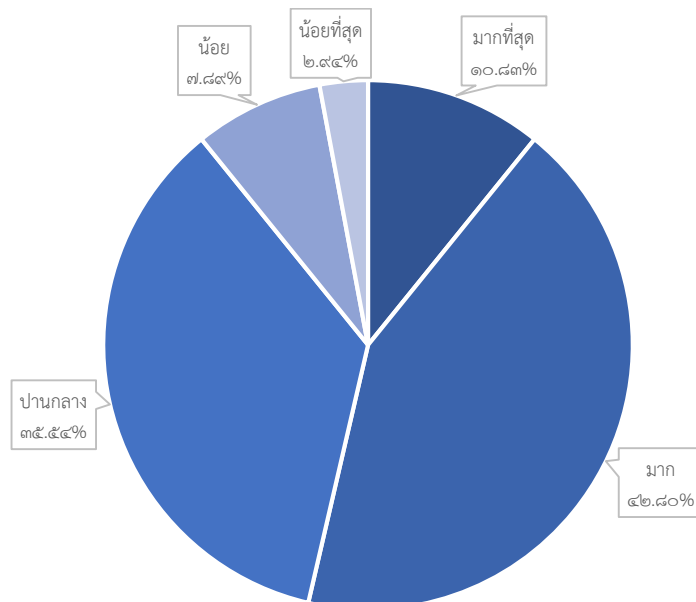

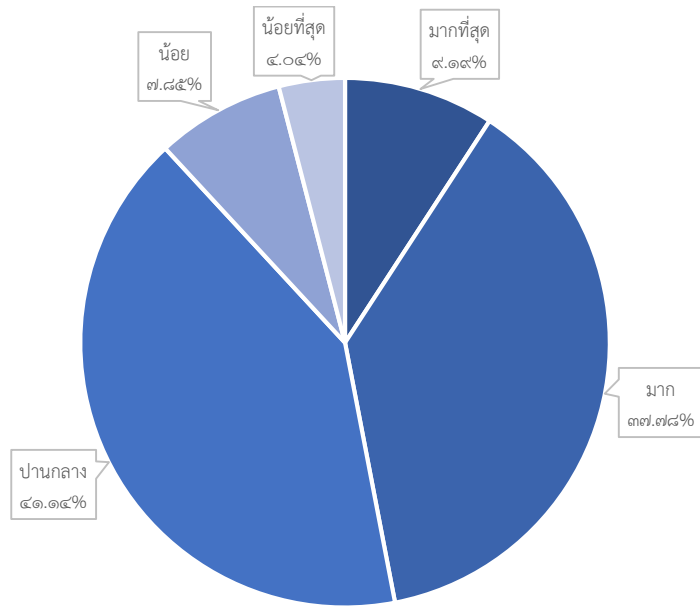
คำถามที่ ๑๓ ท่านเห็นด้วยกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามร่างมาตรา ๓๔

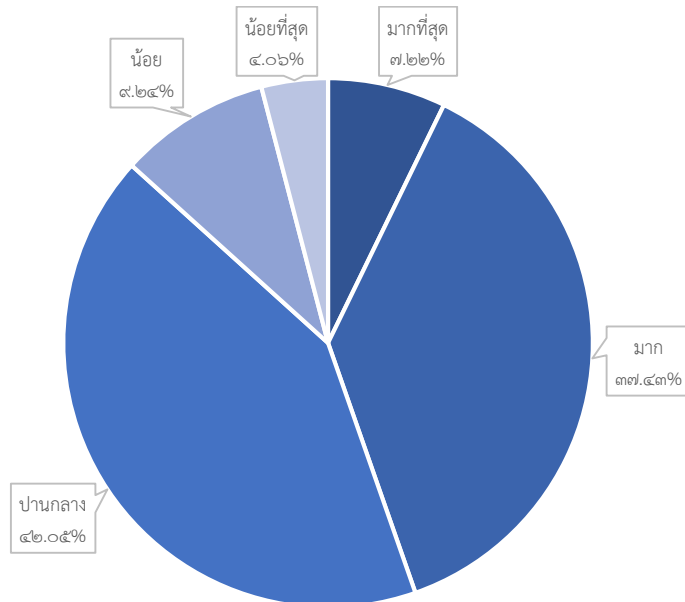
คำถามที่ ๑๔ ท่านเห็นว่าร่างมาตรา ๓๗ และร่างมาตรา ๓๘ เป็นกลไกสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

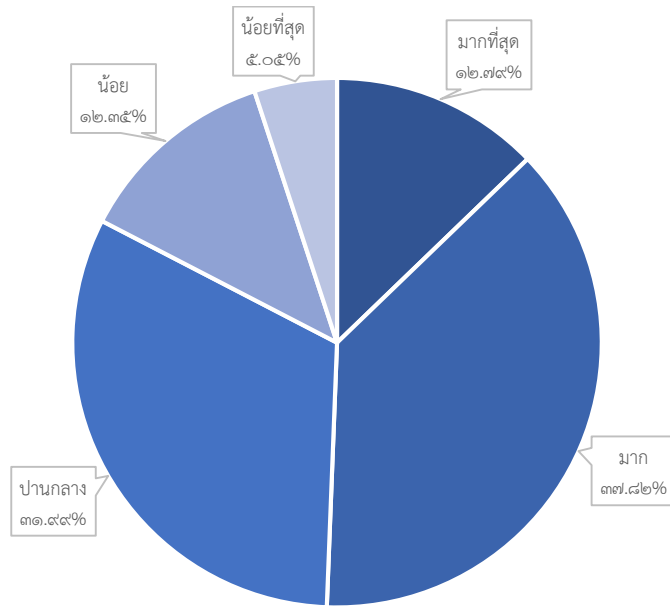
คำถามที่ ๑๕ ท่านเห็นด้วยกับการแบ่งการใช้น้ำออกเป็น ๓ ประเภท ตามร่างมาตรา ๓๙

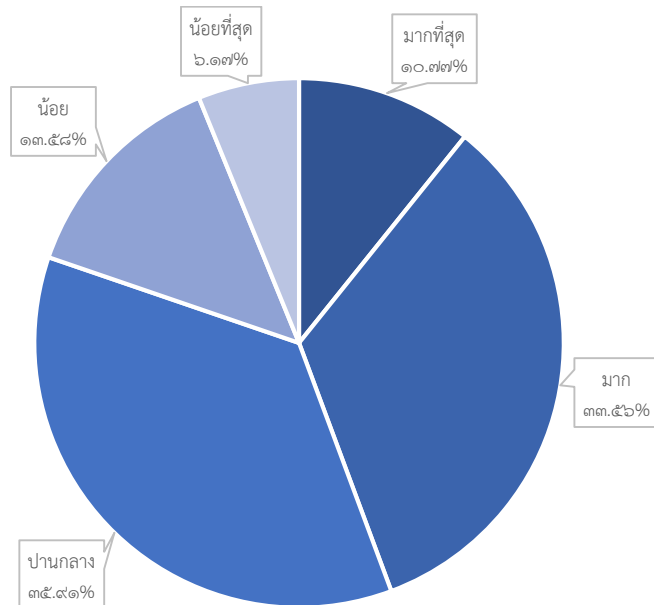
คำถามที่ ๑๖ ท่านเห็นด้วยกับระบบอนุญาตสำหรับการใช้น้ำประเภทที่สองและการใช้น้ำประเภทที่สาม ตามร่างมาตรา ๔๑ - ร่างมาตรา ๕๐

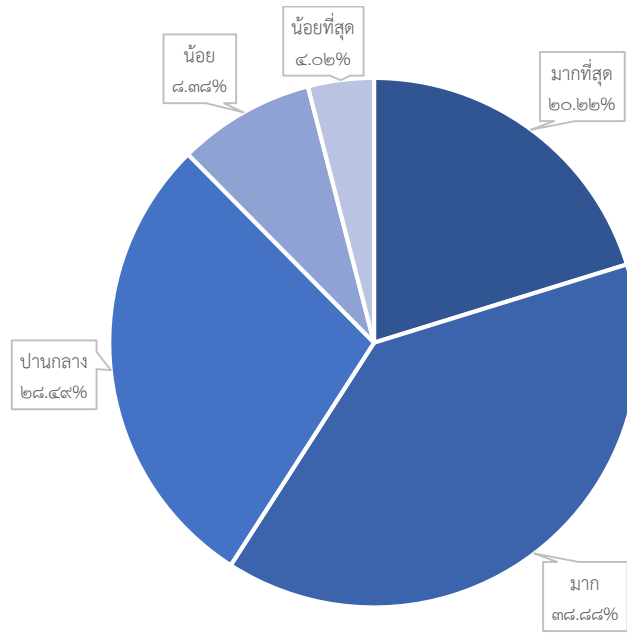
คำถามที่ ๑๗ ท่านเห็นว่าการเก็บค่าใช้น้ำจะช่วยให้เกิดการประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้น้ำ

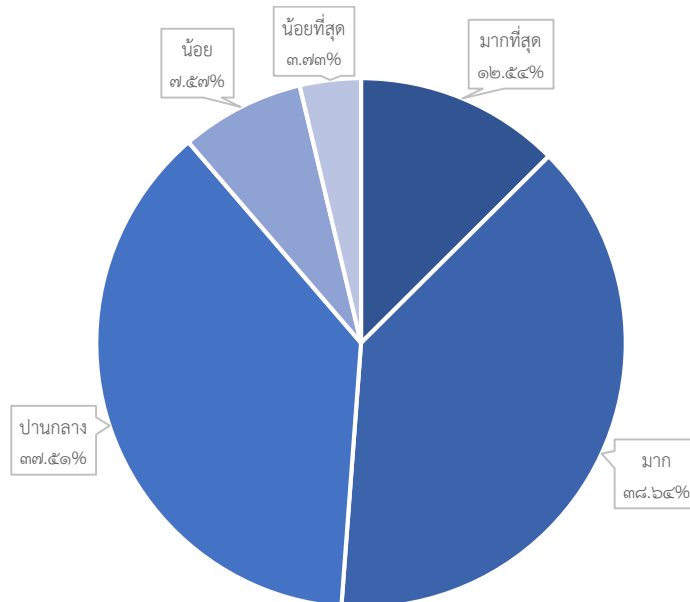
คำถามที่ ๑๘ ท่านเห็นด้วยกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตและการเก็บค่าใช้น้ำ

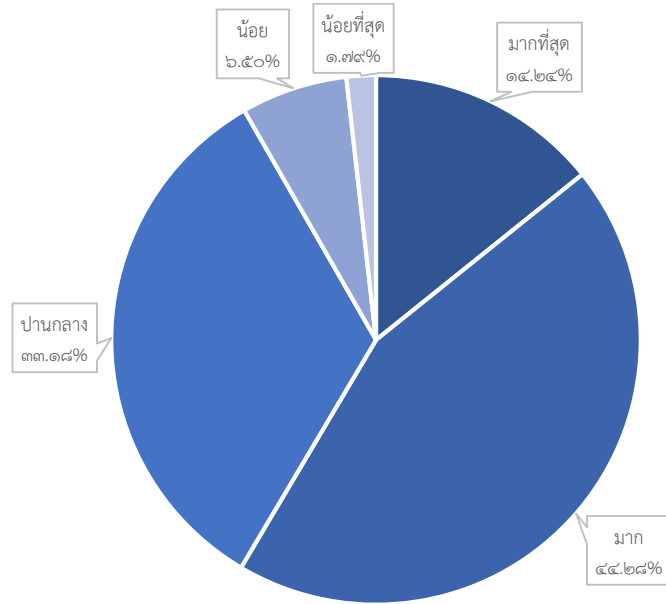
คำถามที่ ๑๙ ท่านเห็นด้วยกับการนำเงินจากการเก็บค่าใช้น้ำมาพัฒนาแหล่งน้ำในท้องถิ่น

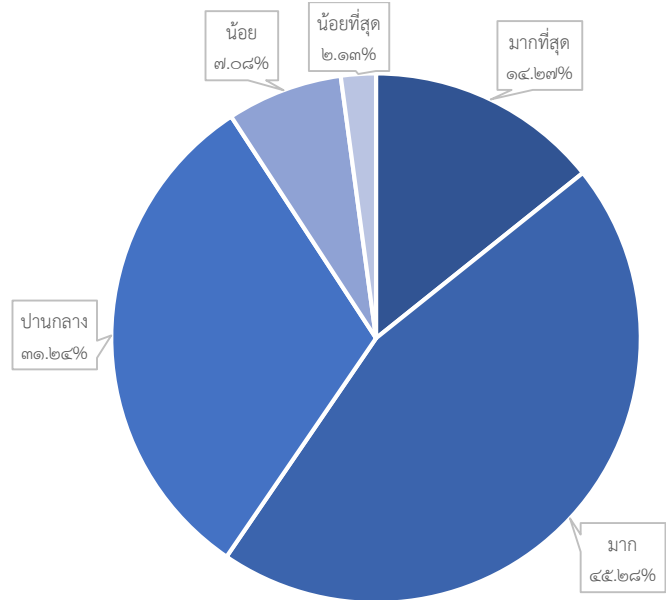
คำถามที่ ๒๐ ท่านเห็นด้วยกับมาตรการบังคับทางปกครอง (การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต) ตามร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓

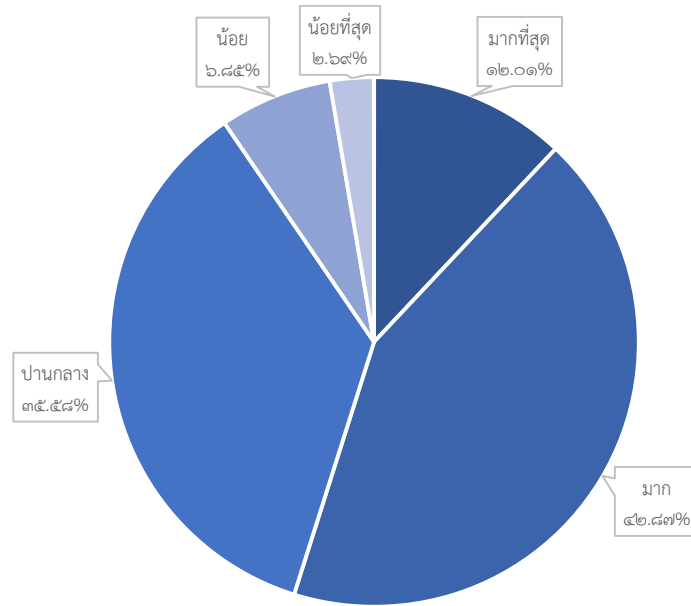
คำถามที่ ๒๑ ท่านเห็นด้วยกับขั้นตอนการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง ตามร่างมาตรา ๕๘ - ร่างมาตรา ๖๐

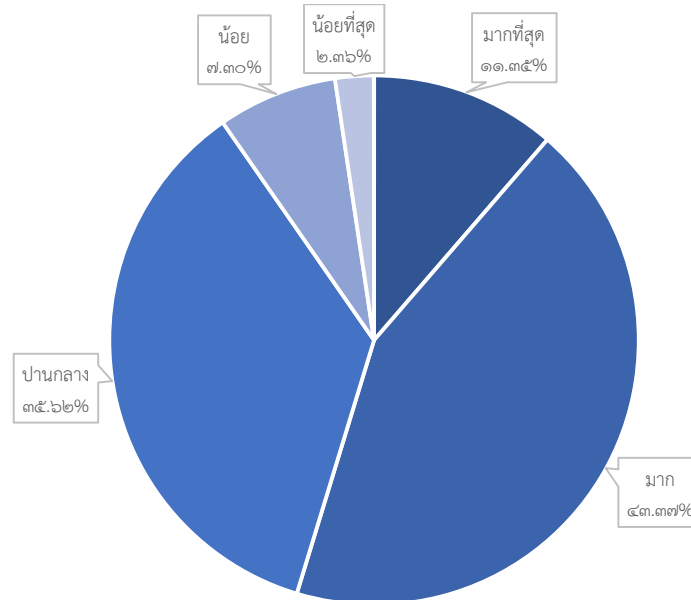
คำถามที่ ๒๒ ท่านเห็นด้วยกับขั้นตอนการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามร่างมาตรา ๖๑ - ร่างมาตรา ๖๒

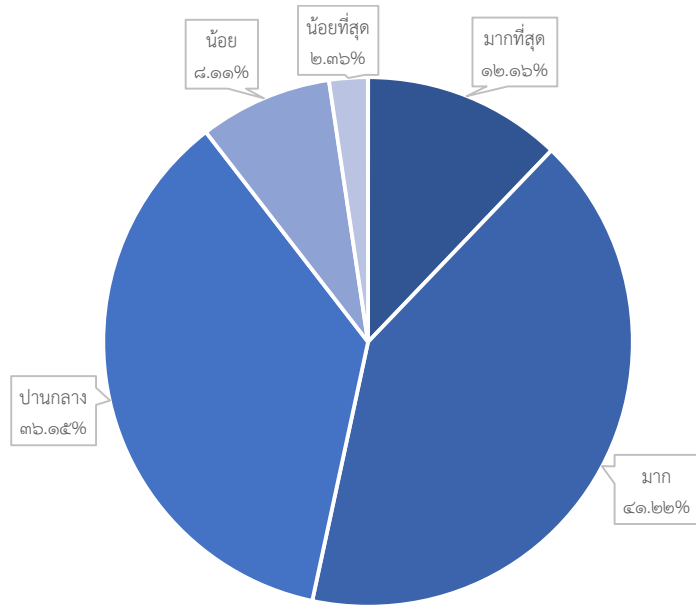
คำถามที่ ๒๓ ท่านเห็นด้วยกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และภาวะน้ำท่วม ตามร่างมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๖๔

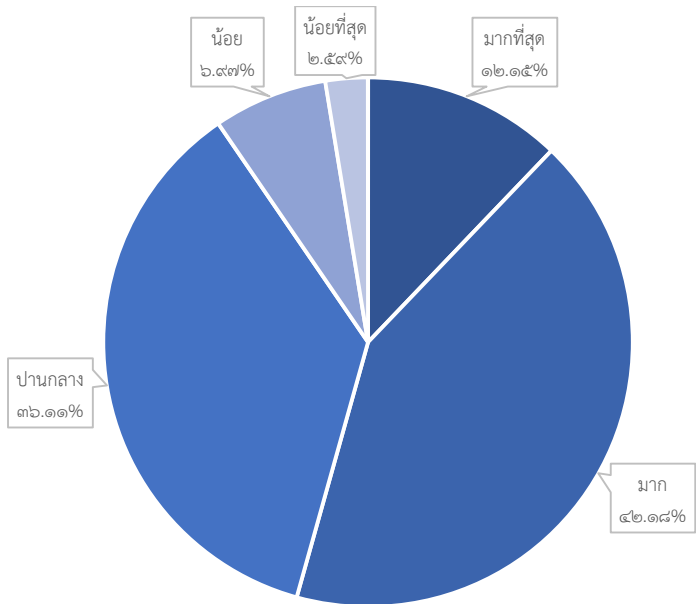
คำถามที่ ๒๔ ท่านเห็นด้วยกับหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจากการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

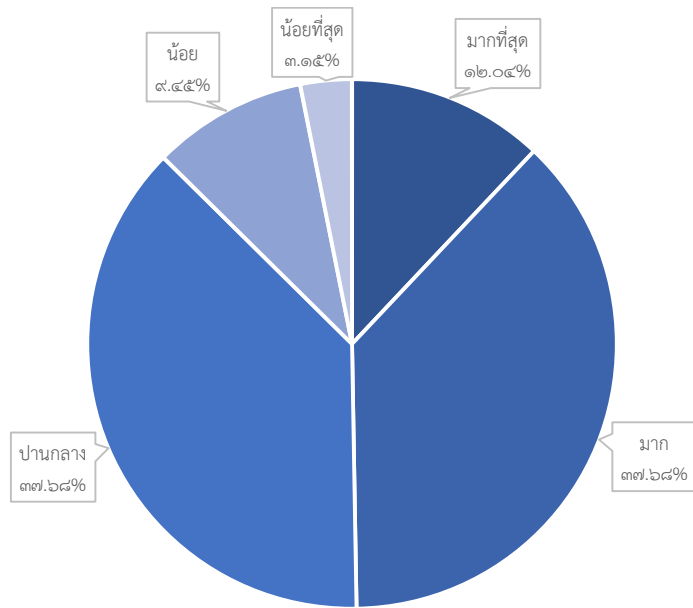
คำถามที่ ๒๕ ท่านเห็นด้วยกับความคุ้มครองแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ตามร่าง
มาตรา ๗๐

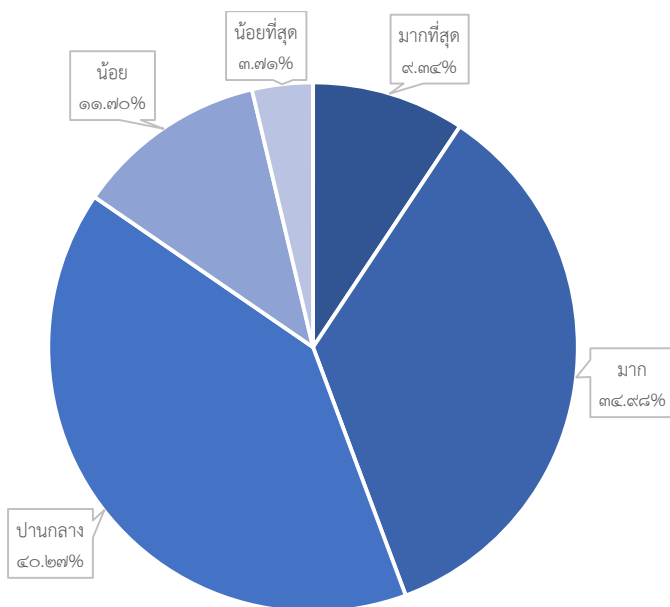
คำถามที่ ๒๖ ท่านเห็นด้วยกับกลไกและมาตรการในการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ
ตามร่างมาตรา ๗๑ - ร่างมาตรา ๗๖

คำถามที่ ๒๗ ท่านเห็นด้วยกับมาตรการบังคับทางแพ่ง (ความรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อรัฐ)
ตามร่างมาตรา ๘๐ - ร่างมาตรา ๘๑

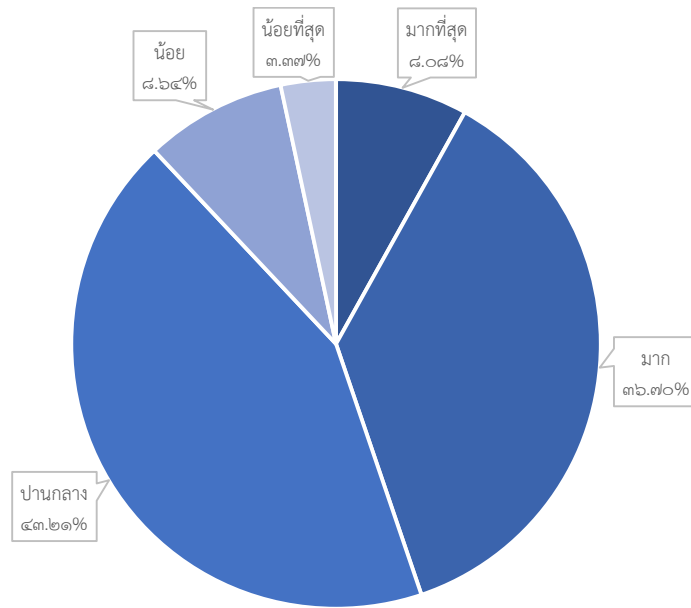

คำถามที่ ๒๘ ท่านเห็นด้วยกับมาตรการบังคับทางอาญา (โทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ)
ตามร่างมาตรา ๘๒ - ร่างมาตรา ๘๖

คำถามที่ ๒๙ ท่านเห็นว่าเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... (ฉบับที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญในเบื้องต้น) มีความสมบูรณ์ สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

สรุประดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความคิดเห็น

๕ = มากที่สุด

๔ = มาก

๓ = ปานกลาง

๒ = น้อย

๑ = น้อยที่สุด

ตอนที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ และการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ ในภาพรวม	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การทำงานจะเป็นระบบมากขึ้น เป็นเอกภาพในด้านการบริหารจัดการน้ำมากขึ้น ๒. ประชาชนเห็นความสำคัญของการใช้ทรัพยากรน้ำ การอนุรักษ์ และการจัดสรรการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเห็นคุณค่ามากขึ้น ๓. มีพระราชบัญญัติในการบริหารงานด้านน้ำแบบบูรณาการ และมีหน่วยงานติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานยุทธศาสตร์ ๔. อาจเป็นโอกาสให้ประเทศ ที่จะให้ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการร่วมกัน แต่กฎหมายต้องชัดเจนก่อนที่จะให้ทุกหน่วยงานนำไปปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม ๕. จะทำให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีระบบมีแบบแผนและสามารถแก้ไขปัญหาในเชิงพื้นที่ได้อย่างตรงประเด็นเร่งด่วนทันทั่วถึง และมีความเชื่อมโยงเป็นรูปธรรม ๖. มีผลทำให้ควบคุมการดูแลรักษาแหล่งน้ำได้รอบด้านมากขึ้น ๗. เป็นผลดีในการบริหารจัดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพอย่างประหยัดและสะดวก มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ ๘. มีการบูรณาการในการทำงานมากขึ้น ๙. ทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ๑๐. การจัดทำร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการใช้น้ำและการใช้ทรัพยากรน้ำได้ดียิ่งขึ้นในอนาคต ๑๑. ส่งผลต่อการกำหนดพื้นที่รองรับน้ำ/การใช้ประโยชน์ที่ดินในการวางผังเมือง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ ๑๒. เป็นผลกระทบเชิงบวกในด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำให้ได้อย่างยั่งยืน ๑๓. จะทำให้เกิดการประหยัดการใช้น้ำมากขึ้น มีการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ๑๔. มีการบูรณาการในการใช้น้ำทั้งประเทศ มีการเชื่อมข้อมูลน้ำกับส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันภัยแล้งและอุทกภัย

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๑๕. หน่วยงานท้องถิ่นต้องจัดทำแผนปฏิบัติการ/โครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนแม่บท และดำเนินการให้เป็นไปตามแผน ซึ่งจะทำให้เกิดความชัดเจนในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในความรับผิดชอบ</p> <p>๑๖. เกิดการใช้น้ำอย่างประหยัดรู้คุณค่า</p> <p>๑๗. เกิดความเป็นธรรมในการใช้น้ำ</p> <p>๑๘. จะทำให้เกิดความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ และจะเป็นสาเหตุให้มีการใช้น้ำอย่างประหยัด</p> <p>๑๙. การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านน้ำท่วมน้ำแล้งเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>๒๐. การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรเป็นไปอย่างมีระบบ</p> <p>๒๑. หน่วยงานและประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและประชาชนทุกคนมีโอกาสใช้ทรัพยากรน้ำตามหลักสิทธิมนุษยชน เพราะมีหลักเกณฑ์การจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม และเหมาะสม</p>
โครงสร้างและ การปฏิบัติงานของ องค์กร/หน่วยงาน	<p>๒๒. ราชการส่วนภูมิภาค ในระยะแรกย่อมมีผลกระทบเรื่องการบริหารจัดการและโครงสร้างตลอดจนการประสานงาน หากได้มีการสร้างความเข้าใจและชี้แจง รวมตลอดการจัดตั้งโครงสร้างที่สอดคล้องกับส่วนภูมิภาคและการกระจายการบริหารจัดการ และการแบ่งอำนาจตามภารกิจหน้าที่ให้มีความเหมาะสม และเกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย</p> <p>๒๓. การปฏิบัติงานขององค์กรจะดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>๒๔. ช่วยให้หน่วยงานปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้นเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ เนื่องจากมีกฎหมายรองรับ</p> <p>๒๕. มีผลดีในการปฏิบัติงาน ไม่เกิดการคัดค้านในโครงการก่อสร้างที่ผ่านการวางแผนงานมาตามข้อกำหนด</p> <p>๒๖. ทำให้การทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องง่ายขึ้น เนื่องจากมีบทกฎหมายเป็นหลักในการใช้งานชัดเจน</p> <p>๒๗. จะมีเครื่องมือในการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ โดยหน่วยงานจะมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นหรือชัดเจนขึ้น</p> <p>๒๘. อาจมีผลเกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจในกำกับ คือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย รวมทั้งกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน</p> <p>๒๙. มีผลกระทบต่อการดำเนินงานด้านการผลิตพลังงานไฟฟ้า</p>

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๓๐. การดำเนินการที่หน่วยงานรับผิดชอบจะไม่สามารถดำเนินการได้อีกต่อไป ในเชิงกิจกรรมอนุรักษ์ดินและน้ำ</p> <p>๓๑. การปฏิบัติงานขององค์กรจำเป็นต้องดำเนินการภายใต้คณะกรรมการลุ่มน้ำ และกนช. ตามพระราชบัญญัติใหม่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการน้ำและการปฏิบัติงานขององค์กรโดยตรงที่ไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเอง</p> <p>๓๒. ทำให้การดำเนินการกิจของหน่วยงานภายใต้กรอบกฎหมายเดิมต้องหันมาพิจารณากฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ไปพร้อม ๆ กันด้วย และอาจทำให้ภารกิจหลักอาจมีขั้นตอนมากขึ้น</p> <p>๓๓. ทำให้กระบวนการทำงานมากขึ้น อาจก่อให้เกิดปัญหา แก้ไขปัญหาไม่ทันต่อสถานการณ์</p> <p>๓๔. ในการแก้ไขปัญหาระงับจะทำได้ยาก เพราะต้องรอการเห็นชอบหลายขั้นตอน</p> <p>๓๕. มีผลต่อการพัฒนาแหล่งน้ำในอนาคตต่อภารกิจหน่วยงาน เนื่องจากเป็นหน่วยงานด้านสาธารณสุขโรค ซึ่งในพระราชบัญญัติที่ร่างนี้ยังไม่มีรายละเอียด หรือการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านสาธารณสุขโรคที่ชัดเจน</p> <p>๓๖. สทนช. จะเข้ามากำกับทุกหน่วยงานด้านน้ำหรือไม่ เพราะบางหน่วยงานมีคณะฯ กำกับอยู่แล้ว ซึ่งนโยบายอาจจะขัดแย้งกัน ทำให้หน่วยปฏิบัติทำงานลำบาก</p> <p>๓๗. กระทบในเชิงนโยบายในการเสนอโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำ ที่ต้องเสนอแผนให้แก่สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติล่วงหน้า ซึ่งในบางกรณีอาจจะแก้ไขปัญหาล่าช้าไม่ทัน</p> <p>๓๘. จัดเตรียมกำลังคนซึ่งมีปริมาณไม่เพียงพอกับหน้าที่งานที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น</p> <p>๓๙. ผลกระทบในการวางแผนการบริหารจัดการน้ำให้กับเกษตรกร (ต้องจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแล และมอบหมายงานให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ)</p> <p>๔๐. ทำให้การปฏิบัติงานซับซ้อนยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความขัดแย้งกับองค์กรผู้ใช้น้ำและประชาชนทั่วไป</p> <p>๔๑. อาจจะมีผลต่อหน่วยงาน เพราะใช้น้ำบาดาล ซึ่งได้ขออนุญาตใช้น้ำตามระยะเวลาที่กำหนด หากโดนระงับไม่ให้ใช้อาจเกิดปัญหา</p> <p>๔๒. อาจมีผลกระทบกับองค์กรในฐานะหน่วยงานระดับปฏิบัติในพื้นที่ หากระเบียบ กฎหมายที่เป็นกฎหมายเฉพาะไม่ได้รับการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำฉบับนี้</p> <p>๔๓. มีผลกระทบต่อการดำเนินโครงการบางเรื่อง</p>

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๔๔. การซ้ำซ้อนในทางปฏิบัติงานในพื้นที่</p> <p>๔๕. ทำให้ปรับบทบาทภารกิจหน้าที่การปฏิบัติงานขององค์กรอย่างมาก ต้องมีการปฏิรูประบบองค์กรที่เหมาะสมเพื่อรองรับภารกิจที่เปลี่ยนแปลง</p> <p>๔๖. ส่งผลกระทบในด้านของบุคลากรในองค์กร อาจมีการปรับโครงสร้างภายใน</p> <p>๔๗. กระทบกับการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและช่วยเหลือผู้ประสบภัย ซึ่งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และแผน ปภ. ชาติ ปี ๒๕๕๘ ในการปฏิบัติงานอยู่แล้ว หากกฎหมายออกมาทับซ้อนกัน การปฏิบัติงานก็จะยากขึ้น</p> <p>๔๘. มีผลต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน อาจจะเป็นแนวทางการปฏิบัติหรือความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย และหน่วยงานจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการปฏิบัติงาน หรือมีงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้น</p> <p>๔๙. หน่วยงานจะมีภาระในการปฏิบัติงานมากขึ้น</p> <p>๕๐. มีงานที่จะต้องดำเนินการเพิ่มขึ้น แต่มีบุคลากรเท่าเดิม</p> <p>๕๑. หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีข้อจำกัดด้านบุคลากรจะได้รับผลกระทบ เนื่องจากปริมาณงานเพิ่มขึ้น ถ้ามีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตและการเก็บค่าใช้น้ำ</p> <p>๕๒. กระทบต่อการปฏิบัติงานในท้องถิ่นค่อนข้างมาก เพราะเจ้าหน้าที่ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ ต้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงจัดอบรมให้ท้องถิ่นก่อน ท้องถิ่นจึงจะสามารถมาปฏิบัติงานได้</p> <p>๕๓. มีหน่วยรับตรวจเพิ่มขึ้น คือ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ</p> <p>๕๔. มีภาระต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะ</p> <p>๕๕. การที่องค์กรจะเข้าทำการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำต้องทำการแจ้ง/ขออนุญาต จากกรมทรัพยากรน้ำเสียก่อน ทำให้องค์กรไม่สามารถตัดสินใจได้</p>
วิถีชีวิตของตนเอง และชุมชน	๕๖. ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งต้องจัดเตรียมแหล่งเก็บน้ำสำรองในฤดูฝน ใช้ในฤดูแล้ง เพื่อไม่ให้กระทบต่อส่วนรวมและไม่เกิดความเสียหาย หรือปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำน้ำ

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๕๗. การจัดระเบียบน้ำเพื่อการเกษตรในชุมชนมีแนวทางมากกว่าเดิม (ต้องมีพื้นที่รับน้ำทางภูมิศาสตร์อย่างชัดเจน และต้องรู้ว่ามีข้อมูลน้ำเพียงพอ)</p> <p>๕๘. ประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำจะได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำที่เกิดในพื้นที่</p> <p>๕๙. ไม่ประสบภาวะแห้งแล้งน้ำ เนื่องจากมีการวางแผน จะได้ใช้น้ำที่มีคุณภาพดีเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖๐. มีผลกระทบในทางที่ดี ทำให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ที่ควรร่วมมือกันดูแลรักษาให้ความร่วมมือตามกฎหมาย</p> <p>๖๑. ในการทำนาปลูกข้าว น้ำเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการผลิต หากมีข้อกำหนดต่าง ๆ มากมายอาจทำให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวไม่มีอิสระในการใช้น้ำ ส่งผลให้เกิดข้อร้องเรียนหรือข้อพิพาทได้</p> <p>๖๒. ส่งผลกระทบด้านการใกล้เคียงการใช้ทรัพยากรน้ำในส่วนท้องถิ่น</p> <p>๖๓. อาจจะมีการกระทบการเข้าไปใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำด้านประมงของชาวประมงหรือชาวบ้าน ซึ่งชาวประมงสามารถหาปลาได้ตามข้อกำหนดของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขปี พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>๖๔. เรื่องน้ำและทรัพยากรประมงมีความสำคัญควรระมัดระวังพิจารณาการใช้น้ำให้รอบด้าน วิถีชุมชน การบริหารจัดการแหล่งน้ำโดยชุมชนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาวอีสาน ดังนั้น การกำหนดกฎหมายเฉพาะเรื่องน้ำจะกระทบต่อชุมชนควรมีข้อมูลแหล่งน้ำหมู่บ้าน และการที่จะออกกฎหมายไปกระทบต่อชุมชนอาจจะไม่เหมาะสม ควรมีข้อยกเว้น</p> <p>๖๕. การปรับตัวของเกษตรกร ในช่วงฤดูการผลิตอาจมีความไม่สะดวกและคับข้องใจในการใช้น้ำจากแหล่งน้ำสาธารณะ ต้องมีใบอนุญาตและค่าใช้จ่าย</p> <p>๖๖. มีผลกระทบเพราะประชาชนเคยอยู่แบบสบาย ๆ ไม่มีการบริหารจัดการในการใช้น้ำมาก่อน</p> <p>๖๗. มีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรน้ำ</p>
เศรษฐกิจ	<p>๖๘. เสียค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำ บำบัดน้ำ</p> <p>๖๙. ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นกับทุกภาคส่วนที่ใช้น้ำ ซึ่งสุดท้ายค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นก็ตกมายังผู้บริโภค</p> <p>๗๐. อาจบริโภคน้ำหรือใช้น้ำในด้านต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้น รวมทั้งน้ำในความครอบครองถือกรรมสิทธิ์ อาจถูกถอดถอนสิทธิ์จากกฎหมายฉบับนี้ได้ตลอดเวลา</p>

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๗๑. การเก็บค่าน้ำสำหรับกิจการประปาทำให้กิจการประปาซึ่งเป็นการให้บริการน้ำอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนเป็นหลัก มีต้นทุนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปัจจุบันหลายแห่งแม้จะไม่เสียค่าน้ำ คุณภาพน้ำประปาก็ยังไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร และยังมีต้นทุนเพิ่ม การบริการ คุณภาพ อาจจะลดลงไปอีก และทำให้ประชาชนอาจได้รับบริการไม่ทั่วถึง</p> <p>๗๒. กระทบต่อต้นทุนการผลิตน้ำประปา ส่งผลให้ประชาชนหรือผู้ใช้น้ำประปาต้องจ่ายเงินมากขึ้น</p> <p>๗๓. อาจจะมีผลกระทบต่อ การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่ต้องใช้น้ำในการผลิตจำนวนมาก การลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ ราคาสินค้าอุปโภค บริโภค ค่าครองชีพ ที่จะเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>๗๔. เกษตรกรผู้ใช้น้ำที่เป็นชาวประมงจะได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะต้นทุนการผลิตจะสูงขึ้น สวนทางกับนโยบายของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ที่ต้องการลดต้นทุนการผลิต เพื่อต้องการแข่งขันกับต่างประเทศในระบบการค้าเสรี และสร้างปัญหาและความ ยุ่งยากให้เกษตรกรที่ต้องจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำ พร้อมคำขออนุญาตตามมาตรา ๔๔</p> <p>๗๕. เกิดผลกระทบต่อประชาชนที่ต้องมีต้นทุนในการประกอบธุรกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม</p> <p>๗๖. อาจมีผลกระทบต่อสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานตามกฎหมายโรงงาน เฉพาะโรงงานหรือ สถานประกอบการที่มีการใช้น้ำในปริมาณที่มาก</p> <p>๗๗. เกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่เกษตรกรรมตามเกณฑ์พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำต้องจ่ายค่าน้ำเพิ่ม สร้างภาระและต้นทุนการผลิต เพิ่มแก่เกษตรกร</p> <p>๗๘. มีผลกระทบเรื่องการเก็บเงินค่าน้ำ ปริมาณการใช้น้ำเนื่องจากการเลี้ยงสัตว์น้ำต้องใช้ปริมาณน้ำมาก</p> <p>๗๙. มีผลต่อเกษตรกรที่ใช้น้ำในการเพาะเลี้ยง</p> <p>๘๐. จะมีผลกระทบกับผู้ประกอบการ กรณีการขออนุญาตเจาะน้ำบาดาล และขออนุญาตใช้น้ำบาดาล</p> <p>๘๑. หากมีการใช้ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ อาจส่งผลเป็นต้นทุนในการประกอบธุรกิจ อาจกระทบต่อ การยื่นชำระภาษีอากร</p>
กฎหมาย	<p>๘๒. เมื่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... มีผลใช้บังคับอาจเกิดปัญหาในการตีความระหว่างพระราชบัญญัติที่เป็น กฎหมายเฉพาะว่าจะต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ทันที หรือจะต้องออกกฎกระทรวงของหน่วยงานเพื่อให้มีผลใช้บังคับ เช่น การออกกฎกระทรวงแบ่งประเภทการใช้น้ำตามมาตรา ๓๙ การออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าใช้น้ำ เป็นต้น</p>

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๘๓. การประกาศเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จะคาบเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรน้ำสาธารณะของร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>๘๔. อาจขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ (๕) มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐</p> <p>๘๕. มีผลกระทบกับพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๘</p> <p>๘๖. มีผลกระทบกับพระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่ห้ามบุคคลชักน้ำจากคลองประปา</p> <p>๘๗. ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ มีการกำหนดคำจำกัดความของคำว่า “ทรัพยากรน้ำ” ซึ่งอาจหมายรวมถึงคลองประปาด้วย ทำให้เนื้อหาตามพระราชบัญญัติรักษาคลองประปา ๒๕๒๖ อาจขัดหรือแย้งกับการจัดสรรน้ำและการใช้น้ำตามร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ การประสานนครหลวงจึงมีความประสงค์ว่าเมื่อพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำมีผลบังคับใช้แล้ว ขอให้กฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. ๒๕๒๖ ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป เพื่อเป็นการสงวนสิทธิ์การใช้น้ำประปาสำหรับผลิตน้ำเพื่อบริการประชาชน</p> <p>๘๘. มีผลกระทบกับกฎหมายผังเมือง กฎหมายการใช้พื้นที่ริมแม่น้ำของกรมเจ้าท่าและการจัดการระบบของพื้นที่</p> <p>๘๙. เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงผังเมืองรวมและการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร</p> <p>๙๐. มีผลกระทบกับพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนการอนุญาต การใช้ การเปรียบเทียบคดี ที่อาจมีความทับซ้อน ทั้งนี้ เนื่องจากน้ำบาดาลเป็นทรัพยากรใต้ดินที่มองไม่เห็น การอนุญาตให้ใช้ การพัฒนา มีเทคนิคเฉพาะด้าน ที่ต้องมีผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์น้ำใต้ดินพิจารณาให้ใช้ ให้สร้าง และให้คำแนะนำ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข เช่น การปนเปื้อนในน้ำบาดาล การสูบน้ำบาดาลจนเกินสมดุลของแหล่งน้ำใต้ดิน จนก่อเกิดปัญหาแผ่นดินทรุด หรือการรุกรานของน้ำเค็ม เข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ดังนั้น การอนุญาตให้ใช้ รวมถึงให้ใช้ในปริมาณเท่าไร จึงควรเป็นไปตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาลที่กำหนด อำนาจหน้าที่ไว้แล้ว ไม่ควรเป็นไปตามพระราชบัญญัติน้ำ เพราะอาจทำให้มีข้อบกพร่องผิดพลาดได้</p> <p>๙๑. มีผลกระทบกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ มติคณะรัฐมนตรี กฎกระทรวง ระเบียบ กฎหมายว่าด้วยแนวทางปฏิบัติ ข้อห้าม ข้อปฏิบัติ ในการอนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าประเภทต่าง ๆ เพื่อการจัดสร้างแหล่งน้ำ</p>

ด้านที่กระทบ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
	<p>๙๒. พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขปี พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ให้ความสำคัญกับชุมชนในการบริหารจัดการประมงในแหล่งน้ำสาธารณะ โดยเฉพาะแหล่งน้ำหรืออ่างเก็บน้ำประจำหมู่บ้าน และแหล่งน้ำปิด (ห้วย หนอง คลอง บึง แม่น้ำ) โดยชุมชนสามารถกำหนดและเสนอเข้าสู่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดได้ เพื่อออกเป็นกฎเกณฑ์ประจำหมู่บ้านในการบริหารแหล่งน้ำเพื่อการประมง</p> <p>๙๓. มีผลกระทบเกี่ยวกับการประกอบกิจการสัมปทานน้ำประปา</p> <p>๙๔. มีพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖</p> <p>๙๕. ด้านการสุขภาพ น้ำดื่มที่ใช้ชุมชน ด้านมาตรฐานการผลิตจำหน่ายน้ำดื่มบรรจุในภาชนะปิดสนิท ด้านการจัดการน้ำโสโครกและน้ำเสีย เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒</p>

ตอนที่ ๕ ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะรายมาตรา

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
ภาพรวม	<p>๑. เห็นด้วยกับการมีกฎหมาย แต่ควรเชื่อมโยงให้มีความชัดเจนเป็นเอกภาพ หลักคิด/แนวทางจะต้องไปด้วยกันกับหลักปฏิบัติ เนื่องจากในช่วงแรกจะมีความซับซ้อนมาก ต้องมีเวลาตีความกฎหมาย</p> <p>๒. การรวมระเบียบเรื่องน้ำทั้งหลายมารวมกับพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำนี้เป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องทำความเข้าใจให้ตรงกัน</p> <p>๓. ควรปรับปรุงในรายละเอียดโครงสร้างของมาตราต่าง ๆ ให้ชัดเจนกว่านี้</p> <p>๔. บทบาทหน้าที่ขององค์กร บุคคล จนถึงคณะกรรมการ ยังไม่ชัดเจน การบังคับใช้กฎหมายเลือกปฏิบัติได้</p> <p>๕. การใช้คำในเรื่องเดียวกันแต่ใช้หลายคำซึ่งอาจมีเจตนารมณ์ต่างกัน แต่ในกฎหมายไม่มีความชัดเจน เช่น คำว่า “ภาวะน้ำแล้ง” “ภาวะน้ำท่วม” “อย่างรุนแรง” “ฉุกเฉิน” “ภาวะปกติ” “ภาวะวิกฤต” เป็นต้น มาตราที่ปรากฏ เช่น มาตรา ๔ มาตรา ๒๓ (๗) และมาตรา ๒๓/๑ เป็นต้น</p> <p>๖. พระราชบัญญัตินี้เป็นการบูรณาการการบริหารจัดการน้ำ จึงน่าจะกำหนดเฉพาะเรื่องนโยบาย แผนงาน การป้องกันน้ำท่วม น้ำแล้ง ไม่ควรกำหนดเรื่องการขออนุญาตและการใช้น้ำ</p>
มาตรา ๒	<p>๗. ควรบังคับใช้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>๘. ระยะเวลาการมีผลบังคับใช้ของพระราชบัญญัตินี้มีเพียง ๑๒๐ วัน อาจจะส่งผลกระทบในการปฏิบัติตามกฎหมายให้ครบถ้วน เช่น การเตรียมการเพื่อขออนุญาตใช้น้ำ การรวมตัวเพื่อเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำ</p> <p>๙. ควรปรับเอามาตรา ๓๙ ออก เพราะมาตรา ๓๙ จะเป็นข้อกำหนดสำคัญที่เป็นที่สนใจของประชาชนและผู้ใช้น้ำทุกภาคส่วน ซึ่งต้องการทราบการแบ่งประเภทน้ำ ๓ ประเภท ซึ่งจะมีผลต่อการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ด้วย</p>
มาตรา ๓	<p>๑๐. ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย หากต้องการให้เป็นกฎหมายกลางในการบูรณาการการบริหารจัดการน้ำ ก็ควรต้องครอบคลุมน้ำทั้งน้ำบนผิวดินตามธรรมชาติ น้ำในระบบชลประทาน และน้ำใต้ดินคือน้ำบาดาล กรณีหากให้หน่วยงานของรัฐใช้กฎหมายเฉพาะไปตามภารกิจเดิม เมื่อกฎหมายนี้ใช้บังคับย่อมมีปัญหาที่เกิดกรณีว่าการบริหารจัดการจะใช้กฎหมายใดบังคับ หากหน่วยงานยืนยันใช้กฎหมายเดิม โดยที่กฎหมายนี้ไม่มีอำนาจให้บังคับใช้ตามกฎหมายนี้ หน่วยงานก็ย่อมบริหารจัดการไปตามกฎหมายเฉพาะ การบูรณาการย่อมไม่เกิด ดังนั้น ควรเพิ่มคำว่า “หากกฎหมายเฉพาะนั้นขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน”</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๑๑. ไม่ควรเขียนว่า “แต่หากกฎหมายเฉพาะนั้นขัดหรือแย้งให้ใช้กฎหมายนี้แทน” เพราะเท่าที่ดูภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติพยายามเขียนสิ่งที่ไม่ไปขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นอยู่แล้ว ยกเว้นที่ตอนนี้นิยามทรัพยากรน้ำสาธารณะไปเขียนรวมน้ำบาดาลกับน้ำชลประทาน ทำให้เกิดปัญหาตีความว่า เนื้อหาในพระราชบัญญัตินี้ สิ่งใดที่กำกับดูแลทรัพยากรน้ำสาธารณะแล้วกฎหมายน้ำบาดาลกับกฎหมายชลประทานเขียนกำกับดูแลไว้เหมือนกัน สรุปแล้วใช้กฎหมายน้ำบาดาลและกฎหมายชลประทานไม่ได้ ต้องมาใช้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ ใช่หรือไม่ หากเป็นแบบนี้ กฎหมายน้ำบาดาลกับกฎหมายชลประทานก็จะพิการใช้งานไม่ได้ ร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นกฎหมายแม่บทที่ปฏิรูปการบริหารจัดการน้ำแล้วเกิดปัญหาในทางปฏิบัติตามมามากกว่า</p> <p>๑๒. การที่มาตรา ๓ แก้ไขว่า กฎหมายเฉพาะใดขัดหรือแย้งให้ใช้กฎหมายนี้แทน และกรณีที่นิยามคำว่า “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” ตัดเรื่องความลึกของแหล่งน้ำใต้ดินออก ทำให้น้ำบาดาลอยู่ในความหมายของทรัพยากรน้ำสาธารณะด้วย และนิยามคำว่า “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” ขณะนี้กำลังรวบรวมทางน้ำชลประทาน ซึ่งโดยหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ทรัพยากรน้ำสาธารณะ ต้องไม่รวมน้ำบาดาลและทางน้ำชลประทานเพื่อให้หลักเกณฑ์ในหมวด ๔ ทั้งหมด ใช้กับทรัพยากรน้ำสาธารณะที่ยังไม่มีกฎหมายใดกำกับดูแลการอนุญาตและการใช้ไว้เป็นการเฉพาะ ส่วนน้ำบาดาลกับน้ำชลประทานยังคงใช้พระราชบัญญัติน้ำบาดาลและพระราชบัญญัติการชลประทาน กำกับดูแลการอนุญาตการใช้น้ำไปตามเดิม แต่ กนช. และคณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถบริหารจัดการน้ำในภาพรวมเพื่อรักษาสมดุลน้ำให้ครอบคลุมถึงน้ำบาดาลและน้ำชลประทานได้ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๓๔ โดยผ่านนิยามคำว่า “ทรัพยากรน้ำ” หากไม่มีการแก้ไขนิยามคำว่า “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” ว่าไม่รวมน้ำบาดาลและทางน้ำชลประทาน และมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติเป็นผู้ออกใบอนุญาตใช้น้ำ ทำให้เกิดปัญหาว่า ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ จะเป็นผู้ออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลและน้ำชลประทาน แทนอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลและอธิบดีกรมชลประทาน ต่อไปนี้เลิกใช้กฎหมายน้ำบาดาลและกฎหมายชลประทานในการอนุญาตใช้น้ำบาดาลและน้ำชลประทาน เพราะน้ำบาดาลกับน้ำชลประทานอยู่ในความหมายของทรัพยากรน้ำสาธารณะไปแล้ว แล้วอย่างนี้ค่าใช้น้ำที่เรียกเก็บ จะยังคงถือเป็นค่าชลประทานที่นำส่งเข้าทุนหมุนเวียนเพื่อการชลประทานตามพระราชบัญญัติการชลประทานได้หรือไม่ หรือค่าใช้น้ำที่เรียกเก็บจะยังคงถือเป็นค่าใช้น้ำบาดาลที่นำส่งเข้ากองทุนน้ำบาดาลตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาลได้หรือไม่ ร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องไม่เขียนบทบัญญัติที่ไป overrule การบังคับใช้กฎเกณฑ์ตามกฎหมายอื่น เพราะกฎเกณฑ์ที่เขาใช้กันอยู่ตามกฎหมายน้ำบาดาลและชลประทานก็ไม่ได้เกิดปัญหาอะไร หากเป็นห่วงเรื่องสมดุลน้ำ กนช. สามารถ</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	กำกับดูแลน้ำบาดาลและน้ำชลประทาน ผ่านนโยบายและแผนงาน เพื่อให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาลและกรมชลประทานไปปรับใช้ได้ และแนะนำให้กรมชลประทานกับกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ปรับแก้กฎหมายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ
มาตรา ๔	<p>๑๓. นิยามคำว่า “น้ำ” “ทรัพยากรน้ำ” “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” อ่านแล้วไม่เข้าใจ</p> <p>๑๔. นิยาม สถานะของน้ำ หมายความถึง ของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ</p> <p>๑๕. นิยาม คำว่า “น้ำ” หมายความรวมถึงน้ำบาดาลด้วยหรือไม่ จะเป็นการซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติน้ำบาดาลหรือไม่</p> <p>๑๖. ให้ตัดคำว่า น้ำใต้ดิน ออกจากร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....</p> <p>๑๗. ควรปรับปรุงคำว่า น้ำใต้ดิน เนื่องจากประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตน้ำบาดาล และความลึกของน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ ให้น้ำใต้ดินที่อยู่ลึกจากผิวดินลงไปเกินกว่า ๑๕ เมตร เป็นน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาล กรุงเทพมหานครและเขตน้ำบาดาลจังหวัดทุกจังหวัดในราชอาณาจักรไทย หากร่างพระราชบัญญัติน้ำมีผลบังคับใช้จะก่อให้เกิดความสับสนหรือไม่</p> <p>๑๘. “น้ำ” กรณีน้ำที่เป็นสระระบบปิดในที่เอกชนและกรณีน้ำใต้ดินในที่เอกชนจะเข้าข่ายการควบคุมด้วยหรือไม่</p> <p>๑๙. นิยาม “ทรัพยากรน้ำ” ต้องไม่รวมน้ำฝนที่ประชาชนกักเก็บไว้ใช้เอง</p> <p>๒๐. “ทรัพยากรน้ำ” กรณีผิวน้ำในธรรมชาติที่มีการเชื่อมต่อเข้าไปในที่ดินของเอกชนจะอยู่ในขอบข่ายของทรัพยากรน้ำภายใต้ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... นี้ด้วยหรือไม่</p> <p>๒๑. “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” กรณีผิวน้ำมีการเชื่อมต่อเข้าไปในที่ดินของเอกชนควรจะมีการกำหนดและควบคุมด้วยร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... นี้</p> <p>๒๒. นิยามคำว่า “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” เขียนให้ชัดเจนว่าไม่รวมน้ำบาดาลและทางน้ำชลประทาน</p> <p>๒๓. นิยาม “การใช้น้ำ” ไม่ควรแยกน้ำเพื่อการประปาออกจากการอุปโภคบริโภค เพราะภารกิจการดำเนินการ จุดประสงค์เดียวกัน คือ เพื่อการอุปโภคบริโภค</p> <p>๒๔. เพิ่มคำนิยามของคำว่า “ปัญหาวิกฤตน้ำ” ด้วย</p> <p>๒๕. เพิ่ม “คุณภาพน้ำ” ในนิยาม</p> <p>๒๖. คำว่า สมดุลลุ่มน้ำ สมดุลน้ำ หรือสมดุลตามธรรมชาติของแหล่งน้ำ ควรมีคำจำกัดความโดยละเอียด</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๒๗. ขอให้พิจารณากำหนดนิยาม “คลองประปา” และการสงวนสิทธิ์การใช้น้ำในคลองประปา โดยอาจอ้างอิงตามพระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. ๒๕๒๖ เช่นเดียวกับหลักเกณฑ์การกำหนดทางน้ำชลประทาน</p>
มาตรา ๕	<p>๒๘. ควรมีศูนย์กลางที่เดียวที่นายกรัฐมนตรี ๒๙. ขอเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (รับผิดชอบน้ำดื่ม/น้ำใช้) ๓๐. ขอให้ระบุให้ชัดเจนว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะรับผิดชอบมาตราไหนบ้าง ๓๑. รัฐมนตรีรักษาการมีทั้งหมดสี่ท่าน ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จากบทบัญญัติดังกล่าวยังเกิดความสับสนว่ารัฐมนตรีท่านใดเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และการออกกฎกระทรวงจะออกภายใต้กระทรวงใด และบทบัญญัติในร่างมาตราอื่นที่กล่าวถึงรัฐมนตรีไม่ได้กำหนดว่ารัฐมนตรีท่านใดมีหน้าที่ตามร่างมาตราใด จึงเกิดความไม่ชัดเจน และอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติได้ ๓๒. การให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายนี้ไม่แน่ใจว่าเหมาะสมหรือไม่ เพราะนายกรัฐมนตรีควรเป็นประธาน กนช. เท่านั้น</p>
มาตรา ๖	<p>๓๓. การกำหนดหลักเกณฑ์การใช้อย่างทรัพยากรน้ำสาธารณะและการกักเก็บน้ำ ควรกำหนดหลักเกณฑ์ให้ประชาชน ภาครัฐ และเอกชนทราบและถือปฏิบัติให้ชัดเจน ๓๔. หากมีข้อกำหนดตามมาตรา ๖ จะส่งผลกระทบต่อกฎกระทรวงผังเมืองในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีการกำหนดแนวเขตหรือเส้นทางน้ำเดิมไว้ ซึ่งหากประชาชนรับทราบว่าสามารถมีการเปลี่ยนแปลงเส้นทางน้ำหรือยกเลิกได้ อาจมีการกระทำ เช่น ถมที่ ซึ่งเป็นเหตุให้ต้องประกาศเปลี่ยนเส้นทางน้ำ เอื้อประโยชน์ให้นายทุนบางกลุ่ม อาจทำให้เกิดการฟ้องร้องได้</p>
มาตรา ๗	<p>๓๕. สิทธิการใช้น้ำต้องเหมาะสมถูกต้องตามหลักวิชาการโดยครอบคลุมความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับผู้น้ำ ๓๖. น้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม บุคคลใช้หรือเก็บกักได้เท่าที่จำเป็นไม่เดือดร้อนเสียหายแก่ผู้อื่น ควรมีรายละเอียดรองรับเพิ่มเติมให้มีมาตรการที่กำหนดชีวิตได้ และเป็นมาตรการที่จะกำหนดตัดสินได้โดยง่ายไม่ซับซ้อนและต้องตีความ ที่จะทำให้เกิดปัญหาในแง่กฎหมายต่อไป ๓๗. ควรตัดข้อยกเว้นออกให้เหมือนมาตรา ๘ เพื่อให้เป็นหลักประกันสิทธิประชาชนอย่างแท้จริง เพราะเนื้อหาบอกอยู่แล้วว่าใช้ได้เท่าที่ไม่ก่อความเดือดร้อนของผู้อื่น</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๓๘. คำว่า “บุคคล” มีสิทธิใช้หรือกักเก็บน้ำ ฯลฯ บุคคลยังไม่ชัดเจนว่าหมายถึงใครบ้าง เพราะความสามารถในการกักเก็บแตกต่างกัน เกษตรกรรายใหญ่สามารถสูบน้ำเข้าอ่างน้ำของตนได้มากถึงมากที่สุดตั้งแต่ต้นน้ำว่าจะถึงปลายน้ำ เกษตรกรรายย่อยไม่เหลือน้ำแล้วก็มี เพราะถูกเกษตรกรรายใหญ่สูบน้ำตามรายทาง แม้จะมีถ้อยคำว่าไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายต่อผู้อื่นซึ่งอาจใช้น้ำนั้น แต่ตามความเป็นจริง เกิดความเดือดร้อน เพราะเกษตรกรที่อยู่ปลายน้ำไม่มีน้ำใช้ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถทำอะไรได้</p>
มาตรา ๘	<p>๓๙. น้ำพุ น้ำไหลตามธรรมชาติ น้ำใต้ดิน มีสิทธิกักเก็บเท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในที่ดินตน โดยไม่เดือดร้อนเสียหายแก่ผู้อื่น น้ำไหลตามธรรมชาติเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ยาก การกักเก็บ ควบคุมและตรวจสอบได้ยาก ในพื้นที่โดยเฉพาะต้นทางน้ำ หากเก็บกักไม่ถูกวิธีอาจเป็นอันตรายแก่พื้นที่กลางน้ำและปลายน้ำ หรืออาจเก็บกักเกินขีดจำกัดที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ทำให้เสียสิทธิอันพึงจะได้รับ จึงต้องมีมาตรการที่มีมาตรฐานและมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง และให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและสภาพการณ์ปัจจุบันในขณะนั้น ๆ</p> <p>๔๐. หากคำว่า “น้ำพุ” ไม่ได้มีความหมายรวมถึง “น้ำพุร้อน” และเพื่อเป็นการป้องกันข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า เพราะประเทศไทยมีแหล่งพื้นที่ที่เกิดน้ำพุร้อนบางแห่งที่อยู่ในพื้นที่ของเอกชน ดังนั้น จึงเห็นควรเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “น้ำพุร้อน” ไว้ในมาตรานี้ ดังนี้ “เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งมีน้ำพุและน้ำพุร้อนเกิดขึ้น...”</p> <p>๔๑. ขาดบทกำหนดโทษที่ฝ่าฝืนมาตรา ๘ เช่น หากมีการสร้างฝายกั้นน้ำให้มีการเก็บกักน้ำในที่เอกชน (สนามกอล์ฟหรือนิคมอุตสาหกรรม) จะมีบทลงโทษอย่างไร</p>
มาตรา ๙	<p>๔๒. กรรมการโดยตำแหน่งเปลี่ยนจากปลัดกระทรวงเป็นรัฐมนตรี น่าจะเรียกประชุมยาก เพราะเหมือนประชุม ครม. ย่อย ๆ ซึ่งปกติระดับรัฐมนตรีจะหาวันว่างประชุมยากมาก เป็นปลัดกระทรวงอย่างเดิมดีแล้ว</p> <p>๔๓. ขาดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>๔๔. องค์ประกอบคณะกรรมการควรมีภาคประชาชน ภาคประชาสังคมตัวจริง มิใช่คนที่หน่วยงานราชการไปจัดตั้ง</p> <p>๔๕. มาตรา ๙ (๕) ต้องระบุว่าต้องไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนประจำ</p> <p>๔๖. สมควรเพิ่มกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ เพิ่มขึ้นจากเดิมกำหนด ๖ คนจากลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ สมควรที่จะเพิ่มเป็น อย่างต่ำ ๑๒ คน</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๔๗. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ระบุว่าควรมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า ๕ ปี น่าจะปรับเป็น ๑๐ ปีขึ้นไป เพราะผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญสุดใน กนช. โดยเฉพาะการให้ข้อมูลเชิงวิชาการที่ถูกต้อง จึงควรใช้บุคลากรที่มีประสบการณ์ที่ยาวนาน</p> <p>๔๘. ในคณะกรรมการน้ำแห่งชาติมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิด้านแหล่งน้ำน้อยมาก พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำควรเพิ่มน้ำหนักผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงประเด็นมากกว่านี้ เพราะไม่ใช่พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม ผังเมือง หรือเศรษฐศาสตร์</p> <p>๔๙. สัดส่วน กนช. ควรเพิ่มภาคเอกชน ประปา เกษตร สภาหอการค้า</p>
มาตรา ๑๐	๕๐. ผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙ (๕) ควรมีการคัดเลือกที่ชัดเจน ไม่ควรกำหนดไว้ในกฎกระทรวง
มาตรา ๑๖	๕๑. มาตรา ๙ (๒) มีรองประธานคนเดียว ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๖ วรรคสอง
มาตรา ๑๗	<p>๕๒. อำนาจหน้าที่ของ กนช. ยังไม่ครอบคลุมที่จะบริหารจัดการน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>๕๓. การบริหารจัดการน้ำ ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่ใช้ร่วมกับหรือมีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน การกำหนดกฎหมายต้องทำความเข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้านด้วย</p> <p>๕๔. มาตรา ๑๗ บัญญัติให้ กนช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ รวมทั้งให้อำนาจหน้าที่ตาม (๘) คือ ให้ความเห็นชอบแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของคณะกรรมการลุ่มน้ำต่าง ๆ เพื่อบูรณาการการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมระหว่างลุ่มน้ำ ซึ่งตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี โดยที่ภาวะอุทกภัยและภาวะน้ำแล้งเป็นส่วนหนึ่งของสาธารณภัยอยู่แล้ว ดังนั้น ไม่ควรบัญญัติให้อำนาจหน้าที่ทับซ้อนกัน โดยงานด้านการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยและภาวะน้ำแล้ง ควรยกให้เป็นหน้าที่ของ กปภ. ซึ่งเป็นองค์กรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ตลอดจนเมืองคาพยพในการบริหารจัดการภัยพิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างครอบคลุม กล่าวคือ ผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับจังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ระดับอำเภอ ได้แก่ นายอำเภอ และระดับท้องถิ่น ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๕๕. มาตรา ๑๗ (๙) บัญญัติให้ กนช. มีอำนาจให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สาม ทั้ง ๆ ที่ควรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๓๔ จะเหมาะสมกว่า เพราะเป็นผู้ที่รู้ภาพรวมของทรัพยากรน้ำในลุ่มน้ำของตนดีอยู่แล้ว อีกทั้ง กนช. มีนายกรัฐมนตรีนั่งเป็นประธาน การนัดหมายประชุมย่อมกระทำได้ง่ายและไม่ทันต่อสถานการณ์ความต้องการใช้น้ำ</p> <p>๕๖. มาตรการในการป้องกันและแก้ไขอุทกภัยหรือภัยแล้งในการดำเนินการขุดลอกแหล่งน้ำตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณสุขประโยชน์ที่ต้นเงิน พ.ศ. ๒๕๔๗ ควรนำมาบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กนช. หรือคณะกรรมการลุ่มน้ำ ฯลฯ</p>
<p>มาตรา ๑๘</p>	<p>๕๗. แผนควรทำทุก ๒๐ ปี ตามยุทธศาสตร์ชาติ แต่ให้มีการทบทวนทุก ๕ ปี</p>
<p>มาตรา ๒๐</p>	<p>๕๘. กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานระดับจังหวัดที่ กนช. แต่งตั้ง ขอให้มาจากหรือโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำ</p> <p>๕๙. มาตรา ๒๐ วรรคสาม ความชัดเจนว่าต้องทุกจังหวัดหรือไม่ เมื่อแต่งตั้งแล้วต้องมีตลอดหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๒๓</p>	<p>๖๐. บทบาทอำนาจหน้าที่ของ สททช. ให้มีบทบาทศึกษาวิเคราะห์เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ แผน นโยบาย เสนอ กนช. รวมทั้งกำกับดูแลการคัดเลือก/สรรหาคณะกรรมการลุ่มน้ำ แทนการกำหนดให้ข้าราชการเลือกมา</p> <p>๖๑. ควรเพิ่มอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานให้บูรณาการแผนของคณะกรรมการลุ่มน้ำในภาพรวม มิฉะนั้นจะเป็นแต่ละลุ่มน้ำเสนอขึ้นมา แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาในภาพรวมของประเทศไทย และเพื่อนำไปสู่แผนระดับชาติ ในการทำยุทธศาสตร์ต่อไป</p> <p>๖๒. เนื่องจากมีการจัดตั้งสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สททช.) ขึ้นมาใหม่เพื่อทำหน้าที่เป็น Regulator กำกับดูแลนโยบายน้ำตามยุทธศาสตร์ที่มีการจัดทำขึ้นในมาตรา ๑๗ ที่ร่างยังมีความไม่ชัดเจนระหว่างอำนาจและหน้าที่ของ กนช. และ สททช. (รวมถึงมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙) ถึงแม้ว่า สททช. จะทำหน้าที่เป็นเลขา กนช. แต่บทบาทในการจัดทำแผน ทำนโยบาย แผนแม่บทฯ ต่าง ๆ น่าจะเป็นของหน่วยงาน โดย กนช. เป็นผู้อนุมัติ จึงเห็นว่าควรแยกให้ชัดเจนมากกว่านี้ เพราะการกำกับของ กนช. จะเป็นการกำกับผ่าน สททช. ดังนั้นหน้าที่ของ สททช. ควรจะอยู่ในพระราชบัญญัตินี้เช่นกัน เพราะปัจจุบันอยู่ในคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ทำให้น้ำหนักของความจำเป็นของพระราชบัญญัตินี้ลดลง หากไม่ระบุบทบาท/หน้าที่ของ สททช. ให้ครบถ้วน (ไม่ใช่เป็นเพียงเลขาฯ กนช. เท่านั้น) เพราะอีกด้านหนึ่งของ พ.ร.บ. นี้คือการแยก Regulator จาก Operator</p>
<p>มาตรา ๒๓/๑</p>	<p>๖๓. ควรแก้ไขเป็น “ศูนย์บัญชาการวิกฤตน้ำ” เพื่อสอดคล้องกับในเนื้อหาในมาตราและสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๖๔. ควรระบุโครงสร้างของศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจให้ชัดเจน รวมถึงระบุว่ามีใครจึงควรตั้งศูนย์นี้และเงื่อนไขที่ตั้ง</p> <p>๖๕. ต้องตั้งขึ้นเมื่อมีเหตุเท่านั้น ไม่ควรตั้งถาวร</p> <p>๖๖. “ภาวะปกติ” และ “ภาวะวิกฤต” ทั้งน้ำท่วมและน้ำแล้งควรระบุว่าจะจัดตั้งศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจตอนไหน โดยอยู่ในดุลยพินิจของ กนช. และหน่วยงานใดจะให้ข้อมูลส่งต่อกับ กนช. เมื่อประกาศภาวะวิกฤตน้ำแล้งและน้ำท่วม</p> <p>๖๗. ควรไปอยู่หมวด ๕ หรือไม่ โครงสร้างใครเป็นผู้กำหนด มีสภาพถึงเมื่อใด เพราะเขียนไว้ว่าเมื่อวิกฤตน้ำผ่านพ้นไป ในหลักการจัดการ วิกฤตผ่านแต่อาจจะอยู่ในภาวะฉุกเฉินอยู่ เป็นต้น เสนอว่าควรกำหนดให้ใครกำหนดโครงสร้างระบบบัญชาการ</p> <p>๖๘. ในกรณีหากเกิดภาวะวิกฤตน้ำ ไม่ว่าจะการขาดแคลนน้ำหรือแหล่งทรัพยากรน้ำถูกรุกล้ำหรือทำลาย ควรมีหน่วยงานหรือศูนย์เฉพาะกิจลงไปตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยควรมีการบูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาภาวะวิกฤตน้ำ เพื่อที่จะได้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที ไม่ให้เกิดความเสียหายและเดือดร้อนแก่ประชาชน</p> <p>๖๙. มาตรา ๒๓/๑ วรรคสาม ที่กำหนดให้ลงประกาศคำสั่งตามวรรคสองในราชกิจจานุเบกษานั้น การลงประกาศคำสั่งที่กระทำย้อนหลังจากที่ออกคำสั่งไปแล้ว จะมีผลบังคับย้อนหลังได้หรือไม่ ถ้าคำสั่งยังไม่ลงประกาศถือว่าเป็นคำสั่งที่มีผลบังคับแก่บุคคลหน่วยงานต่าง ๆ หรือไม่ ในทางกลับกันหากต้องรอให้ลงประกาศก่อน อาจไม่ทันท่วงที ดังนั้น ควรตัดการลงประกาศราชกิจจานุเบกษาออก</p>
<p>มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕</p>	<p>๗๐. มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ควรแยกไปอยู่นอกหมวดองค์กรบริหารจัดการน้ำ เพราะเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งไม่ใช่เรื่ององค์กรในการจัดแบ่งลุ่มน้ำ (ออกพระราชกฤษฎีกา)</p>
<p>มาตรา ๒๖</p>	<p>๗๑. กรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่ง ควรพิจารณาจากหน่วยงานที่มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทรัพยากรน้ำและอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านเครื่องมือ ข้อมูล และบุคลากรเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ เช่น หน่วยงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ผู้อำนวยการเขื่อนที่อยู่ในลุ่มน้ำ) การประปานครหลวง การประปาภูมิภาค เพราะการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยดูแลปริมาณน้ำต้นทุนของประเทศ การประปานครหลวง การประปาภูมิภาค เป็นผู้ใช้น้ำรายใหญ่ของประเทศ ทั้ง ๓ หน่วยงานจะต้องร่วมด้วยช่วยกันในการพัฒนาอนุรักษ์แหล่งน้ำ ป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อให้มีน้ำใช้ได้ตลอดทั้งปี ไม่ให้เกิดภัยแล้งซ้ำซากและน้ำท่วมซ้ำซาก</p> <p>๗๒. คณะกรรมการลุ่มน้ำควรมีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการน้ำต้นทุนและการใช้น้ำให้ครอบคลุม เช่น การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เข้าเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วย</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๗๓. การประปานครหลวง มีความประสงค์ขอให้พิจารณาเพิ่มเติมว่าในกรณีที่มีการประปานครหลวงหรือการประปาส่วนภูมิภาคเป็นผู้ใช้น้ำในลุ่มน้ำใดเพื่อการผลิตน้ำ ให้มีผู้แทนของ กปน. หรือ กปภ. เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้นด้วย</p> <p>๗๔. ลุ่มน้ำที่มีพื้นที่พาดผ่านแหล่งเก็บกักน้ำต้นทุน เช่น เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนศรีนครินทร์ เขื่อนเขาแหลม ควรให้หน่วยงานที่กำกับดูแลแหล่งน้ำนั้นมีส่วนในคณะกรรมการลุ่มน้ำ</p> <p>๗๕. คณะกรรมการลุ่มน้ำ ควรมีผู้แทนหน่วยงานรัฐส่วนกลางด้านสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคของลุ่มน้ำด้วย</p> <p>๗๖. ในมาตรา ๒๖ (๑) เห็นว่าควรเพิ่ม ผู้แทนกรมอุตุนิยมวิทยา เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจ เฝ้าระวัง และติดตามสภาวะอากาศ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ อันมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ</p> <p>๗๗. มาตรา ๒๖ (๑) สมควรให้มีผู้แทนจากอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน (ทสม.)</p> <p>๗๘. คณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำนั้นควรมีผู้แทนกรมส่งเสริมการเกษตร (เกษตรจังหวัด) ร่วมด้วยเพื่อการใช้ประโยชน์และพัฒนาแหล่งน้ำ</p> <p>๗๙. เห็นควรให้มีการแต่งตั้งผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตามมาตรา ๒๖</p> <p>๘๐. มาตรา ๒๖ (๓) ควรเพิ่มกรรมการลุ่มน้ำ โดยพิจารณาตามขนาดพื้นที่/ความยาวลุ่มน้ำ</p> <p>๘๑. มาตรา ๒๖ (๓) ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ ในพื้นที่ที่มีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ควรมีเพิ่มให้อีก ๑ คน</p> <p>๘๒. มาตรา ๒๖ (๓) ควรเพิ่มภาคการใช้น้ำด้านอุปโภคบริโภค เป็นกรรมการ</p> <p>๘๓. มาตรา ๒๖ (๓) บัญญัติว่า “กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นที่มาจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละสามคน” นั้น ซึ่งในหลายพื้นที่ของประเทศไทย เป็นการใช้น้ำภาคเกษตรกรรมสูงสุด ดังนั้น จึงเห็นควรเพิ่มสัดส่วนกรรมการจากภาคเกษตรกรรม จากภาคละสามคน เป็นภาคละหกคน</p> <p>๘๔. ไม่เห็นด้วยที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ</p> <p>๘๕. ประธานกรรมการลุ่มน้ำ ให้ผู้ว่าเลือกกันเอง หากไม่มาประชุม มอบหมายผู้อื่นมาแทนนั้น ก็เป็นประธานที่ประชุมไม่ได้ ต้องให้รองประธานทำหน้าที่แทนซึ่งก็คือกรรมการลุ่มน้ำที่ได้รับเลือกจากกลุ่มกรรมการลุ่มน้ำอีก ๒ คนเป็นกรรมการ ควรกำหนดเป็นตัวแทนภาคประชาชน มิเช่นนั้นก็จะได้ว่าผู้ว่าหมด เป็นประธานและรองประธาน</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๘๖. กรรมการลุ่มน้ำมีจำนวนมาก ดังนั้น ประธานกรรมการสามารถลด/เพิ่ม/ตัด ผู้แทนหน่วยงานฯ ตามที่พระราชบัญญัติกำหนด เช่น ในลุ่มน้ำที่มีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ควรเพิ่มเป็นกรรมการ</p> <p>๘๗. สัดส่วนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ควรเพิ่มภาคเอกชน ประปา เกษตร สภาหอการค้า</p> <p>๘๘. ภาคประชาชนต้องเพิ่ม เพราะกรรมการลุ่มน้ำเป็นผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ทราบปัญหาของพื้นที่ดีที่สุด หน่วยงานเป็นผู้ให้การสนับสนุนการทำงานของกรรมการลุ่มน้ำ ภาคประชาชนควรได้รับการสนับสนุนเพราะเข้าใจปัญหาของพื้นที่มากที่สุด</p> <p>๘๙. คณะกรรมการลุ่มน้ำควรมีถึงระดับพื้นที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ลุ่มน้ำ</p>
<p>มาตรา ๒๗</p>	<p>๙๐. คณะกรรมการลุ่มน้ำมีหน้าที่และอำนาจเพิ่มมากขึ้น การได้มาซึ่งกรรมการควรกำหนดให้เป็นผู้ที่มีความรู้ที่แท้จริงในเรื่องน้ำ จึงจะเกิดผลสำเร็จในการจัดการน้ำ</p> <p>๙๑. ที่มาของกรรมการลุ่มน้ำต้องคัดเลือกจากลุ่มน้ำสาขาของลุ่มน้ำหลัก โดยคัดเลือกกันเองในลุ่มน้ำสาขาเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำ</p>
<p>มาตรา ๓๔</p>	<p>๙๒. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลุ่มน้ำยังไม่ชัดเจนที่จะบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง</p> <p>๙๓. แผนน้ำท่วมและน้ำแล้งที่พิจารณาโดยคณะกรรมการลุ่มน้ำ แต่คณะกรรมการฯ ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญมากพอที่จะพิจารณาความเหมาะสมของแผนนั้น ๆ ได้</p> <p>๙๔. ในร่างไประบุให้ภารกิจการจัดทำแผนต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของกรรมการลุ่มน้ำ ซึ่งไม่น่าจะถูกต้อง เพราะผู้จัดทำคือหน้าที่ของ สทช. (หากดูจากองค์ประกอบของกรรมการลุ่มน้ำแล้วยังไม่น่าจะถูกต้องที่จะมีภารกิจจัดทำแผนต่าง ๆ ฯลฯ)</p> <p>๙๕. บทบาทหน้าที่และอำนาจการบริหารจัดการของคณะกรรมการลุ่มน้ำค่อนข้างเยอะในร่างพระราชบัญญัตินี้ ทำอย่างไรจะตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการชุดนี้ในการใช้อำนาจโดยมิชอบตามวิสัยทัศน์</p> <p>๙๖. การขออนุญาตขุดลอกแหล่งน้ำ การขออนุญาตดูทรายตามแหล่งน้ำลุ่มน้ำที่สำคัญ ควรเป็นอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตดำเนินไปในภาพรวม</p>
<p>มาตรา ๓๕</p>	<p>๙๗. ควรมีการกล่าวถึงกรรมการลุ่มน้ำย่อยเพิ่มเติม เพราะโดยหลักการเหตุผลแล้ว ต้องการสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน พื้นฐานประชาชนในลุ่มน้ำคือมาจากลุ่มน้ำย่อย ซึ่งพระราชบัญญัติไม่ได้กล่าวถึง ควรมีคณะกรรมการลุ่มน้ำย่อยด้วย เพื่อมาต่อยอดประกอบเป็นลุ่มน้ำใหญ่</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
มาตรา ๓๗	<p>๙๘. ควรเพิ่มคำว่า นิติบุคคล เข้าในมาตรานี้ด้วย เพราะหากไม่มี จะก่อให้เกิดปัญหาต่อหน่วยงานของรัฐ เช่น การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง ซึ่งเป็นนิติบุคคล</p> <p>๙๙. กฎกระทรวงที่จะมากำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งภารกิจหน้าที่ขององค์กรผู้ใช้น้ำนั้น หน่วยงานไหนจะเป็นผู้ออกกฎฯ และจะนำมา รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนอย่างไร เมื่อไร ประชาชนจะทราบได้อย่างไร</p> <p>๑๐๐. ควรมีมาตรการหรือกลไกป้องกันการผูกขาดหรือการจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำจากกลุ่มคนที่แสวงหาผลประโยชน์จากการจัดตั้งด้วย โดยไม่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องกับน้ำ</p> <p>๑๐๑. การมีส่วนร่วม บางชุมชนมีความพร้อมในการทำหน้าที่ดูแลรักษาแหล่งน้ำและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลภายใต้แนวคิดพระราชดำริ ควรมีการรับรองการรวมกลุ่มที่กฎหมายรับรองให้สามารถทำหน้าที่ได้ภายใต้กฎหมายนี้ (ในร่างพุดเพียงกลุ่มผู้ใช้น้ำ)</p> <p>๑๐๒. มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ กล่าวถึงองค์กรผู้ใช้น้ำ แต่ไม่ชัดเจนถึงการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชนตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ มาตรา ๔๓ (๒) และวรรคสอง</p>
มาตรา ๓๘/๑	<p>๑๐๓. ในการเกิดภัยแล้ง ควรจัดลำดับให้น้ำอุปโภคบริโภค น้ำประปา ได้ใช้น้ำก่อนเป็นลำดับแรก</p> <p>๑๐๔. เห็นควรแก้ไขปรับปรุง โดยเพิ่มเติมคำว่า “น้ำเพื่อการประปา” ต่อจากคำว่า “น้ำเพื่อการอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม” เนื่องจากตามมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มี สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งการประปาถือเป็น สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น การจัดสรรน้ำของประเทศควรคำนึงถึง น้ำเพื่อการประปาด้วย</p>
มาตรา ๓๙	<p>๑๐๕. การแบ่งประเภทผู้ใช้น้ำยังไม่สอดคล้องกับการใช้ชีวิตของเกษตรกรในการพัฒนาประเทศตามแผนชาติ ๒๐ ปี</p> <p>๑๐๖. ควรแบ่งการใช้น้ำสาธารณะเป็น ๔ ประเภท ๑. เพื่อการดำรงชีพ ๒. เพื่อวิสาหกิจครอบครัว ๓. เพื่อการพาณิชย์ ๔. เพื่อกิจการ ขนาดใหญ่</p> <p>๑๐๗. ควรจำแนกประเภทที่ ๔ น้ำดื่ม น้ำสะอาด</p> <p>๑๐๘. เส้นแบ่งระหว่างประเภทที่ ๑ กับประเภทที่ ๒ ต้องชัดเจน การขออนุญาตประเภทที่ ๒ ค่าธรรมเนียม ๑๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้น ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าประเภทที่ ๑ ขอบเขตการใช้น้ำแคไหน</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๑๐๙. การใช้น้ำประเภทที่ ๒ ประเภทที่ ๓ ควรนิยามที่ชัดเจน</p> <p>๑๑๐. ควรมีการให้คำจำกัดความให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการใช้ช่องโหว่ของกฎหมาย</p> <p>๑๑๑. ควรกำหนดเกณฑ์วิธีการกำหนดประเภทการใช้น้ำให้ชัดเจนว่ากำหนดด้านกิจกรรมหรือปริมาณ</p> <p>๑๑๒. การใช้น้ำประเภทที่ ๒ และ ๓ มีความคลุมเครือในคำนิยาม น่าจะระบุเชิงปริมาณให้ชัดเจนเพื่อให้การตีความเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ปริมาณน้ำเท่าไร พื้นที่ขนาดเท่าไร จัดอยู่ในกลุ่ม ๒ หรือกลุ่ม ๓</p> <p>๑๑๓. มาตรา ๓๙ (๑) ควรเขียนให้ชัดเจนว่าเกษตรกรในครัวเรือนก็ไร่จึงเสียค่าน้ำ</p> <p>๑๑๔. มาตรา ๓๙ ควรแบ่งเป็น ๓ ประเภท โดยมีรายละเอียดว่า ประเภทที่ ๑ ใช้น้ำที่ ลบ.ม. หรือพื้นที่เท่าใด ประเภทที่ ๒ ใช้น้ำที่ ลบ.ม. หรือพื้นที่เท่าใด ประเภทที่ ๓ ใช้น้ำที่ ลบ.ม. หรือพื้นที่เท่าใด</p> <p>๑๑๕. หากเป็นไปตามนี้ เกษตรกรที่ผลิตเพื่อพาณิชย์ เช่น ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ต่าง ๆ จะต้องเสียค่าใบอนุญาต ๑๐,๐๐๐ บาท ทั้งหมด ควรจะตั้งเกณฑ์ยกเว้นค่าธรรมเนียมของเกษตรกรรายย่อย เพื่อลดภาระของเกษตรกร</p> <p>๑๑๖. มาตรา ๓๙ (๑) ควรกำหนดให้การประปรารวมอยู่การใช้น้ำประเภทนี้</p> <p>๑๑๗. เพิ่มเติม/ทบทวน ความหมายของการประปา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการบริการด้านน้ำอุปโภค บริโภค ให้กับประชาชนเป็นหลัก แต่พระราชบัญญัติน้ำจัดให้อยู่เป็นการใช้น้ำประเภทสอง</p> <p>๑๑๘. การผลิตพลังงานไฟฟ้าเป็นกิจการขนาดใหญ่ที่ใช้น้ำปริมาณมากควรจะเป็นการใช้น้ำประเภทที่ ๓</p> <p>๑๑๙. มีปัญหาข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการโต้แย้งการแบ่งประเภทน้ำตามมาตรา ๓๙ ซึ่งต้องระบุให้ชัดเจน หากมีการออกกฎกระทรวง</p> <p>๑๒๐. ในการแบ่งประเภทการใช้น้ำประเภทที่ ๑, ๒, ๓ การเก็บค่าน้ำประเภทที่ ๒ และ ๓ ควรมีการศึกษาวิจัยในกรณีเกษตรกรรายย่อย ที่อยู่นอกเขตชลประทาน (ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่) เป็นฐานในการศึกษาและกำหนดเกณฑ์</p> <p>๑๒๑. ควรนำความในมาตรา ๔๐/๑ จนถึงมาตรา ๕๓ ออกจากร่างพระราชบัญญัติน้ำ เพื่อให้มีความชัดเจนในการจำแนกประเภทการใช้น้ำตามมาตรา ๓๙ เสียก่อน แล้วจึงออกรายละเอียดที่อยู่ในมาตราที่เสนอตัดออกดังกล่าวในกฎกระทรวงที่จะออกตามมาตรา ๓๙ ภายหลัง</p>
มาตรา ๔๐	๑๒๒. ควรคงไว้ เพราะหากไม่กำหนดจัดลำดับความสำคัญจะเกิดการแย่งกัน
มาตรา ๔๐/๑	๑๒๓. การใช้น้ำประเภทที่ ๑ ควรให้ชำระค่าใช้น้ำ แต่อยู่ในอัตราต่ำกว่าประเภทอื่น ๆ เพื่อให้ผู้ใช้น้ำตระหนักและใช้น้ำตามความจำเป็น

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒	<p>๑๒๔. หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ กำหนดให้ร่างกฎหมายนี้เป็นกฎหมายกลาง เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ดังนั้น ในการขออนุญาตใช้น้ำทุกประเภทจึงสมควรที่จะรวมกัน โดยใช้ใบอนุญาตใบเดียวกันทุกแหล่งน้ำ แต่ค่าใช้น้ำอาจจะแตกต่างตามแหล่งน้ำที่ใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการขออนุญาตใช้น้ำ</p> <p>๑๒๕. มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ต้องไม่ให้อำนาจการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติออกใบอนุญาตใช้น้ำ เพราะจะทำงานเป็น operator ไม่ใช่ regulator แต่ต้องให้อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ เป็นผู้ออกใบอนุญาตใช้น้ำ และมาตราใดในหมวด ๔ ที่ให้อำนาจการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติทำ รวมถึงมาตรา ๑๐๐ ให้เปลี่ยนเป็นอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ</p> <p>๑๒๖. ท้องถิ่นมีเยอะหลายมาตรฐาน ไม่ควรให้ท้องถิ่นออกใบอนุญาต</p> <p>๑๒๗. กรณีกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตและการเก็บค่าใช้น้ำนั้น เห็นควรตรวจสอบความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ว่ามีความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีความรู้ ระเบียบกฎหมาย และปริมาณทรัพยากรน้ำในพื้นที่หรือไม่ ก่อนการโอนภารกิจ</p> <p>๑๒๘. การขอใบอนุญาตการใช้น้ำจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี (ขั้นตอนเยอะและเสียเวลา)</p> <p>๑๒๙. ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากขึ้นในการอนุญาตให้ใช้น้ำในท้องถิ่น และควรเปิดให้องค์กรพัฒนาเอกชน ในภาคสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรน้ำมีส่วนในการตัดสินใจในการใช้น้ำมากขึ้น รวมทั้งชุมชนมีส่วนตัดสินใจในการใช้น้ำของการใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๑๓๐. การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตและเก็บค่าใช้น้ำ ควรอยู่ในการกำกับดูแลของ นายอำเภอ</p> <p>๑๓๑. เรื่องอายุใบอนุญาต การหมดอายุใบอนุญาตไม่ชัดเจน</p> <p>๑๓๒. การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการอนุญาตใช้น้ำและการจัดเก็บ ต้องมีความสะดวกรวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย นำเทคโนโลยี มาปรับใช้ให้สะดวกและทันสมัย</p> <p>๑๓๓. การใช้น้ำประเภทที่ ๒ เพื่อผลิตไฟฟ้า หากเป็นหน่วยงานของรัฐ (กฟผ.) จะได้รับการยกเว้นการบังคับตามมาตรา ๔๑ หรือไม่</p>
มาตรา ๔๔	๑๓๔. ระเบียบในมาตรา ๔๔ สมควรบังคับใช้เฉพาะผู้ขอใบอนุญาตที่อยู่ในผู้ใช้น้ำประเภทที่ ๓ เท่านั้น
มาตรา ๔๗	๑๓๕. ไม่ควรที่จะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้น้ำจากประชาชน เนื่องจากรัฐควรให้บริการประชาชน

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๑๓๖. ให้ระบุชัดเจนการจัดเก็บค่าใช้จ่าย หลักเกณฑ์ บุคคลที่เก็บ ไม่เห็นด้วยที่จะอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นหน่วยงานกลาง คณะทำงานในส่วนภูมิภาค</p> <p>๑๓๗. การเก็บค่าน้ำ การบริหารให้อยู่ส่วนกลาง ไม่ใช่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๑๓๘. ควรกำหนดโครงสร้างการจ่ายค่าน้ำที่ชัดเจนลงในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>๑๓๙. ต้องมีระเบียบ หลักการที่ชัดเจน และปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่เป็นช่องทางเรียกเก็บประโยชน์จากผู้ขอใช้น้ำประเภทที่ ๒ และ ๓</p> <p>๑๔๐. อัตราค่าจัดเก็บให้เป็นธรรมไม่กระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน</p> <p>๑๔๑. กำหนดอัตราการใช้น้ำสมควรคำนึงถึงเกษตรกรรายย่อยอย่างมาก ให้มีความเหมาะสม กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ชัดเจน</p> <p>๑๔๒. การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการเกษตรหรือเลี้ยงสัตว์ไม่ควรเก็บค่าใช้จ่าย ส่วนการใช้ทรัพยากรน้ำด้านอื่น ๆ ควรเก็บ</p> <p>๑๔๓. เกษตรกรมีภาระต้นทุนการผลิตสูง อยากให้พิจารณาการกำหนดเกณฑ์อีกครั้ง เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่ฐานะยากจน จะเป็นการซ้ำเติมภาระการเกษตรแก่เกษตรกร</p> <p>๑๔๔. อัตราค่าน้ำสูงไปหรือไม่สำหรับเกษตรกรรายย่อย</p> <p>๑๔๕. ควรยกเว้นค่าน้ำสำหรับหน่วยงานรัฐที่ดำเนินการเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐาน เช่น การประปานครหลวง การประปาส่วนภูมิภาค</p> <p>๑๔๖. การประปานครหลวงขอสิทธิในการใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะ โดยขอยกเว้นการจัดเก็บค่าใช้น้ำเพื่อไม่ให้เป็นภาระเพิ่มต้นทุนในการผลิตน้ำประปา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออัตราค่าน้ำประปาที่การประปานครหลวงจะต้องเรียกเก็บกับประชาชน</p> <p>๑๔๗. ถ้าไม่เก็บน้ำเพิ่มก็จะไม่เกิดปัญหา เพราะภาคอุตสาหกรรมจ่ายอยู่แล้วในน้ำบาดาล น้ำชลประทาน</p> <p>๑๔๘. ขณะนี้ทางรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรมกำลังพยายามส่งเสริมให้มีการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรม หากต้องมีภาระต้องจ่ายค่าน้ำเพิ่มในต้นทุนการผลิตอีก อาจทำให้ความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมถดถอยลงอีกก็ได้ จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อนโยบายของภาครัฐในการพัฒนาอุตสาหกรรม เทียบกับต้นทุนการผลิตที่ถูกกว่าของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย จึงขอให้กำหนดค่าใช้น้ำภาคอุตสาหกรรมให้ต่ำไว้ก่อน รอให้เศรษฐกิจภาพรวมดีขึ้นแล้วจึงค่อยปรับให้สูงขึ้นทีละน้อย เพื่อให้อุตสาหกรรมได้มีโอกาสปรับตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป</p> <p>๑๔๙. อัตราค่าใช้น้ำน่าจะจัดเก็บตามประเภทกิจกรรมการใช้น้ำแบบเดียวกันทุกกลุ่มน้ำหรือไม่ ภาคเกษตรกรรม กีบาท/ลบ.ม. ภาคอุตสาหกรรม กีบาท/ลบ.ม. หน่วยงานไหนจัดเก็บ</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๑๕๐. การใช้น้ำประเภทที่ ๒ ภาครัฐไม่ควรเก็บหรือเก็บค่าใช้น้ำให้น้อยที่สุด เพราะจะมีผลกระทบในวงกว้าง</p> <p>๑๕๑. ค่าใช้น้ำที่เก็บเงิน ควรทำเป็นรายได้ที่กำหนดการใช้เงินให้ชัดเจน เพื่อใช้ในกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรอื่น หรือกิจกรรมที่ทำให้ทรัพยากรน้ำดีขึ้น</p> <p>๑๕๒. เงินที่ได้จากค่าน้ำ ควรนำไปพัฒนาแหล่งน้ำหรือประโยชน์ด้านน้ำกับประชาชน เช่น เพิ่มความจุแหล่งน้ำ ซ่อมแซมสาธารณูปโภคกลางน้ำและปลายน้ำ</p> <p>๑๕๓. การนำเงินจากการเก็บค่าใช้น้ำมาพัฒนาแหล่งน้ำ ควรมีงบจากส่วนกลางช่วยส่งเสริมด้วย</p> <p>๑๕๔. ควรให้อำนาจท้องถิ่นในการจัดเก็บรายได้จากการใช้น้ำเอง</p> <p>๑๕๕. การเก็บค่าน้ำของท้องถิ่น เมื่อเกิดรายได้ควรให้ท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บบริหารนำเงินมาพัฒนาท้องถิ่นเอง</p> <p>๑๕๖. การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกใบอนุญาตและการเก็บค่าใช้น้ำต้องชัดเจนว่าเก็บแล้วเอาไปทำอะไรบ้าง เพื่อป้องกันการไม่โปร่งใส</p> <p>๑๕๗. การนำเงินจากการเก็บค่าใช้น้ำมาพัฒนาแหล่งน้ำในท้องถิ่น การใช้เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ แต่แผนงานพัฒนาต้องผ่าน กนช. เห็นชอบหรือผ่านกรรมการลุ่มน้ำ ไม่ใช่เบ็ดเสร็จโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๑๕๘. รายได้จากเก็บค่าน้ำ จะสร้างความขัดแย้งและมีการช่วงชิงทรัพยากรน้ำเพื่อผลประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ ควรจะผ่านคณะกรรมการลุ่มน้ำใหม่ ควรจะจัดสรรให้กับองค์กรท้องถิ่นในส่วนที่ไม่มีทรัพยากรน้ำด้วยใหม่</p> <p>๑๕๙. ในพระราชบัญญัติควรมีการระบุในประเด็นการเก็บค่าน้ำไว้ว่า เมื่อเก็บแล้ว เงินส่วนนี้ควรจะไปเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการน้ำอย่างไร เช่น ไปจัดตั้งกองทุนน้ำ เป็นต้น</p> <p>๑๖๐. ควรตั้งกองทุนน้ำ เพื่อนำเงินจากกองทุนไปสนับสนุนผู้ที่ช่วยรักษาทรัพยากรน้ำที่ทำให้น้ำมีคุณภาพดีและมีปริมาณเพียงพอต่อการใช้งานของประเทศ เช่น ชุมชนที่ดูแลรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำ และนำเงินไปใช้ในกิจกรรมที่ส่งเสริมทรัพยากรน้ำให้มีคุณภาพและปริมาณที่ดี</p> <p>๑๖๑. ขอเสนอให้มีการตั้งกองทุนทรัพยากรน้ำ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างคล่องตัว</p> <p>๑๖๒. ควรจัดตั้งกองทุนเข้าไปในพระราชบัญญัตินี้ แยกต่างหากจากงบประมาณของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อการบริหารจัดการหรืออนุรักษ์ทรัพยากรน้ำมีความคล่องตัว ไม่ยุ่งยากในการใช้จ่ายงบประมาณ และประชาชนขอเงินกองทุนไปดำเนินการที่เกี่ยวข้องได้</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๑๖๓. เห็นควรมีกองทุนน้ำในลุ่มน้ำ เพื่อการพัฒนาในลุ่มน้ำได้อย่างคล่องตัว โดยให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการใช้กองทุนน้ำในภาวะวิกฤตได้</p> <p>๑๖๔. ส่งเสริมภาคเอกชนเก็บน้ำไว้ใช้เอง ให้แรงจูงใจไม่เก็บเงินเพื่อลดภาระของการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>๑๖๕. ผู้ทิ้งน้ำเสีย ควรมีการเสียเงินค่าธรรมเนียมน้ำมากกว่าการเก็บเงินค่าใช้น้ำ เพราะจะทำให้ผู้ทิ้งน้ำเสียตระหนักและหาวิธีการลดน้ำเสีย หรือปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียกลับไปใช้ใหม่ ซึ่งก็เป็นการลดการใช้น้ำได้อีกทางหนึ่ง</p> <p>๑๖๖. การที่กฎหมายนี้กำหนดให้บางหมวดมีความครอบคลุมน้ำทั้ง ๓ ระบบ คือ น้ำบนผิวดินตามธรรมชาติ น้ำบนผิวดินในระบบชลประทาน และน้ำใต้ดิน แต่ไม่ครอบคลุมบางเรื่อง เช่น การจัดสรรน้ำ การเก็บค่าใช้น้ำ จะเกิดผลดังนี้ (๑) กองทุนน้ำ กฎหมายนี้ไม่ได้กำหนดให้มีกองทุนน้ำ แต่กรมชลประทานและน้ำบาดาลมีค่าชลประทานและค่าน้ำบาดาล ซึ่งจัดเก็บไปใช้จ่ายเฉพาะหน่วยงานของตน กฎหมายนี้ให้จัดเก็บค่าใช้น้ำแล้วส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่ากับเกิดความไม่เท่าเทียมขององค์กรที่จะจัดเก็บค่าใช้น้ำ แล้วเหลือเงินมาบริหารจัดการน้ำบนผิวดินนอกเขตชลประทาน (๒) เมื่อน้ำสาธารณะเปลี่ยนไปเป็นทางน้ำชลประทานเดิมหน่วยจัดเก็บค่าใช้น้ำได้ เมื่อเปลี่ยนไปเป็นทางน้ำชลประทาน ซึ่งหากยังไม่ประกาศเป็นทางน้ำชลประทานเพื่อเรียกเก็บค่าชลประทานแล้วจะไม่ต้องชำระค่าชลประทาน ความไม่เท่าเทียมในการชำระค่าใช้น้ำจะเกิดขึ้น (๓) หากให้หน่วยงานเฉพาะไปกำหนดอัตราค่าใช้น้ำได้เอง จะเกิดความไม่เท่าเทียมและต่างคนต่างกำหนด เห็นควรให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำ โดยควรกำหนดเพดานอัตราค่าใช้น้ำขั้นสูงไว้ เพื่อให้หน่วยงานได้ใช้ดุลพินิจไปกำหนดค่าใช้น้ำที่เหมาะสมได้กับค่าบริหารจัดการโดยไม่ให้เกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดไว้</p>
หมวด ๕	<p>๑๖๗. บทบัญญัติตามร่างในส่วนที่ ๒ มาตรา ๖๑ - มาตรา ๖๒ และส่วนที่ ๓ มาตรา ๖๓ - มาตรา ๗๐ อันเป็นเรื่องการดำเนินการกรณีน้ำท่วมหรือน้ำแล้ง ควรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อลดความทับซ้อนของบทบัญญัติแห่งกฎหมายสองฉบับที่มีสาระเดียวกัน รวมทั้งแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานมีบัญญัติไว้ในกฎหมายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยครบถ้วนแล้ว ไม่จำเป็นต้องบัญญัติให้ซ้ำซ้อนอีก</p>
มาตรา ๕๔	<p>๑๖๘. การกำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง อาจมีผลกระทบกับการใช้เงินเพื่อการป้องกัน ยับยั้ง ตามระเบียบกระทรวงการคลัง</p>

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
มาตรา ๕๗	๑๖๙. อ่านแล้วคลุมเครือ เช่น หากภาคเอกชนหรือประชาชนกักตุนน้ำในช่วงน้ำแล้ง ผู้กักเก็บน้ำเหล่านี้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนด้วย ซึ่งไม่น่าจะสอดคล้องตามเจตนาของร่างพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕๘	๑๗๐. ควรมีการกำหนดอายุของแผน เพื่อให้จัดทำปรับปรุงทบทวน ๑๗๑. การจัดสรรน้ำเพื่อเกษตรกรในภาวะน้ำแล้ง ควรมีแผนการดำเนินการเพื่อป้องกันความขัดแย้งของกลุ่มผู้ใช้น้ำทั้งต้นทางและปลายทาง
มาตรา ๖๑	๑๗๒. ควรมีการกำหนดอายุของแผน เพื่อให้จัดทำปรับปรุงทบทวน ๑๗๓. มาตรา ๖๑ (๔) ควรปรับเป็น “การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภาวะน้ำท่วม” เพื่อให้แผนมองไปข้างหน้าและให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และกรอบเซนได ๑๗๔. การจัดทำแผนปัญหาน้ำท่วมที่มีสาเหตุมาจากลุ่มน้ำข้างเคียง คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจเพียงใด เพราะทุกคนต้องการผลักดันน้ำท่วมออกจากพื้นที่ของตน โดยไปกระทบลุ่มน้ำข้างเคียง เราควรจัดทำแผนอย่างไร ถ้านำน้ำส่วนเกินไปยังลุ่มน้ำข้างเคียงจะเข้าประเด็นการผันน้ำข้ามลุ่มน้ำ จะทำอย่างไร
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔	๑๗๕. หลักประกันสิทธิของประชาชนยังไม่มีชัดเจนขึ้นกับกฎกระทรวงที่ออกมา ๑๗๖. ควรใช้เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ตามกฎหมายต่าง ๆ ดำเนินการ ไม่ใช่ลงมือทำเอง ยิ่งมากหน่วยงานยิ่งเกิดช่องว่างแสวงหาผลประโยชน์ ๑๗๗. ต้องมีความชัดเจนระหว่างความจำเป็น (แจ้งล่วงหน้า ๓ วัน) กับกรณีฉุกเฉิน (เข้าใช้ได้ทันทีโดยไม่แจ้งล่วงหน้า)
มาตรา ๗๐	๑๗๘. การให้พ้นจากความผิด หากได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ และกระทำพอสมควรแก่เหตุ และมีได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็จะเป็นเหตุให้ใช้เหตุผลนี้ตลอด จะชี้ขาดกันอย่างไรในการใช้อำนาจเหล่านี้ ๑๗๙. ควรเพิ่มบทบัญญัติเยียวยาให้มากขึ้นและเหมาะสม
หมวด ๖	๑๘๐. ยังขาดเรื่องการวางแผนทำนุบำรุง การอนุรักษ์แหล่งน้ำทุก ๆ สถานที่ ๑๘๑. หมวด ๖ การอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ เป็นการกล่าวถึงการอนุรักษ์แหล่งน้ำและบึงหนองทะเลเท่านั้น น่าจะมีบทเกี่ยวกับการตอบแทนคุณสำหรับผู้ทำหน้าที่อนุรักษ์แหล่งน้ำหรือต้นน้ำ ๑๘๒. ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแหล่งน้ำไว้ใช้เองของภาคประชาชนหรือภาคเอกชน (Water Stock) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการน้ำของตนเพื่อเอาไว้ใช้เอง เช่น การสะสมน้ำในช่วงน้ำท่วม น้ำหลากช่วงหน้าฝน แล้วจัดเก็บไว้ในช่วง

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	ขาดน้ำ เป็นการลดภาระของภาครัฐอีกทางหนึ่ง ดังนั้น กฎหมายนี้จะมีส่วนช่วยส่งเสริมและสนับสนุน ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาดังกล่าว
มาตรา ๗๑	๑๘๓. ในกรณีที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมีความเห็นแย้งกับ กนช. จะทำอย่างไร เพราะพื้นที่อนุรักษ์อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ๑๘๔. การประกาศแหล่งต้นน้ำลำธารเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หากเป็นพื้นที่อุทยานฯ ซึ่งมีพระราชบัญญัติอุทยาน จะซ้ำซ้อนกันหรือไม่
มาตรา ๗๒	๑๘๕. เหตุใดจึงให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะอ่านมาตรา ๗๒ วรรคท้ายแล้วดูเหมือนว่ายอมรับให้ใช้กฎหมายผังเมืองกับข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินไปก่อนได้ หากให้ความคุ้มครองดีกว่า แสดงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ยอมรับอำนาจของกระทรวงมหาดไทยไว้แล้ว แต่เพราะกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยอาจไม่คุ้มครองทรัพยากรน้ำสาธารณะดีพอ ในแง่ของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำสาธารณะ จึงให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อมุ่งคุ้มครองทรัพยากรน้ำสาธารณะ จะเป็นการถูกต้องมากกว่า ๑๘๖. ควรกำหนดให้รัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจออกกฎกระทรวงภายใต้อำนาจหน้าที่ โดยไม่ควรระบุว่าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง เพราะอาจต้องออกกฎกระทรวงที่อยู่ภายใต้กระทรวงนั้น ๆ เช่น กฎหมายที่ดิน กฎหมายป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ
มาตรา ๗๕	๑๘๗. ควรให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วย เนื่องจากจะได้พิจารณาในส่วนกิจกรรมประมง และการกำกับควบคุมที่เกี่ยวข้องหรือคาบเกี่ยวกับพระราชกำหนดการประมง
มาตรา ๗๗	๑๘๘. การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจทั้งในภาวะปกติและภาวะน้ำแล้ง/น้ำท่วมใช้หรือไม่ การแต่งตั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอย่างไร เพราะอำนาจค่อนข้างมาก ควรมีความชัดเจน ๑๘๙. อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้น กัก ยึดหรืออายัดเอกสาร และอำนาจในการทำลายสิ่งกีดขวางในภาวะปกติ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือทรัพย์สินนั้น อาจสร้างรบกวนสิทธิของประชาชนเกินสมควร ซึ่งอำนาจดังกล่าวควรใช้ในภาวะน้ำแล้ง ภาวะน้ำท่วม หรือภาวะวิกฤตเท่านั้น
มาตรา ๘๐	๑๙๐. การให้กรมทรัพยากรน้ำร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฟ้องคดี หากความเห็นไม่ตรงกัน จะเกิดปัญหาขัดแย้งกัน ในที่สุดไม่สามารถฟ้องคดีเอาผิดได้

หมวด/มาตรา	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
	<p>๑๙๑. หากมาตรานี้จะกำหนดเฉพาะเรื่องมลพิษก็ควรจะให้กรมควบคุมมลพิษหรือกำหนดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลัก ตัวแทนรัฐในการฟ้องคดี จะตรงกว่า เพราะมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานเพื่อบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ ให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการกล่าวโทษ (หากไม่มีผู้ร้องทุกข์)</p>
หมวด ๙	<p>๑๙๒. ควรมีโทษที่เบา ๑๙๓. เห็นควรแก้ไขมาตรา ๙๔ อัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๕ แสน หรือทั้งจำทั้งปรับ ๑๙๔. อาจกำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดสามารถเปรียบเทียบปรับได้ (รวมทั้งมาตรา ๙๑ ถึงมาตรา ๙๔/๑) เพราะจะได้ลดภาระของการนำคดีขึ้นสู่ศาล โดยอาจกำหนดค่าปรับสูง ๆ เพื่อให้เกิดความเกรงกลัว และไม่กระทำผิด</p>
อัตรา ค่าธรรมเนียม	<p>๑๙๕. การใช้น้ำประเภทที่ ๒ อัตราค่าธรรมเนียมควรเป็น ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ๑๙๖. ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สอง ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น มีอัตราที่สูงเกินไป ควรจะปรับลดลงให้เหลือฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สาม ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท นั้น ควรลดลงให้เหลือฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท</p>

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑. กรรมการธิการจำเป็นต้องทำความเข้าใจเรื่องพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำให้ประชาชนรับทราบให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้เพื่อป้องกันการบิดเบือนและการเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของประชาชน โดยเฉพาะเรื่องการเก็บค่าน้ำ

๒. ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบด้วย เพราะทุกวันนี้ผู้ใหญ่บ้านและกำนันไม่รู้เรื่องเลย ทางการบอกให้แจ้งลูกบ้านอย่างไร ก็แจ้งอย่างนั้น ถ้ามออะไรก็ตอบไม่ได้

๓. เน้นเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ถึงกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำให้ทั่วถึง

๔. การประชาสัมพันธ์ให้มากหน่อยเพราะเป็นเรื่องใหม่ประเทศไทย

๕. ควรเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างทั่วถึงและชัดเจนเพื่อไม่เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว

๖. ควรจะหาสื่อที่บอกถึงกับประชาชนโดยตรง ประชาชนจะได้รู้ข้อกำหนดและรักษากฎหมายได้ถูกต้อง

๗. การตรากฎหมายขึ้นมาใหม่ย่อมส่งผลกระทบต่อคน การทำความเข้าใจให้ความรู้ต่อประชาชน องค์กรต่าง ๆ โดยชัดเจนโดยมีการสื่อสารและจัดเวทีระดมความคิดเห็นและให้ความรู้ความเข้าใจจะลดผลกระทบลงได้

๘. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกกฎหมายมากกว่านี้

๙. การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับจำเป็นต้องต่อการพัฒนาทุกด้าน โดยเฉพาะด้านทรัพยากร ไม่มีใครมีความรู้และเข้าใจธรรมชาติดีไปกว่าประชาชนในพื้นที่ หน่วยราชการควรรับฟังและหาทางแก้ไขให้การพัฒนานุรักษ์ทรัพยากรสำเร็จลงได้ด้วยดี

๑๐. ควรเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายและความสำคัญของการจัดการบริหารน้ำให้กับประชาชนทุกระดับโดยเฉพาะเกษตรกรให้เข้าใจถึงความสำคัญของทรัพยากรน้ำให้มากที่สุด และอาจต้องบรรจุเป็นหลักสูตรในการเรียนให้กับนักเรียนชั้นพื้นฐานได้เรียนรู้

๑๑. กฎหมายฉบับนี้มีผลกระทบมากในวงกว้าง สมควรทำการรับฟังความเห็นสุดท้ายทุกจังหวัดปรับแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนการประกาศใช้

๑๒. เนื่องจากเป็นกฎหมายที่จะต้องกระทบทุกภาคส่วนตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ควรทำประชาพิจารณ์ให้ครบทุกภาคส่วน เพื่อประกอบการพิจารณา

๑๓. อยากให้สภานิติบัญญัติแห่งชาตินำข้อคิดเห็นไปพิจารณาไตร่ตรองด้วยความรอบคอบ ปรับแก้กฎหมายให้ใช้บังคับได้จริง เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามของหน่วยงานต่าง ๆ และไม่เกิดปัญหาตีความกฎหมายตามมาภายหลังมากมาย

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๑. ควรมีหน่วยงานศูนย์ข้อมูล/วิจัย การพยากรณ์สภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ที่สามารถคาดคะเนอนาคตระยะยาวได้ โดยรัฐต้องสนับสนุน/จัดตั้งเป็นหน่วยงานอิสระทางวิชาการ เพราะปัจจุบันไม่มี ต้องไปขอใช้จากญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ เราจึงควรมีการจัดตั้งของเราเอง ศึกษาเรื่องฝน พายุ อากาศ เพื่อนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๒. ควรดูบริบทของพื้นที่เป็นที่ตั้งในการให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาและต้องฟังความคิดเห็นของบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งจะมีความเข้าใจพื้นที่และที่มาที่ไปของปัญหาที่เกิดขึ้นและจะแก้ไขปัญหาในพื้นที่ดี

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเพราะเป็นผู้ดูแลประชาชน มีความใกล้ชิดกับประชาชนและเข้าใจบริบทของพื้นที่ได้ดีกว่าการแก้ปัญหาจากส่วนกลางและตรงประเด็นมากกว่า

๔. ตั้งสำนักงานคณะกรรมการลุ่มน้ำให้ครบทุกจังหวัด และให้มีงบประมาณในการดำเนินการให้ชัดเจน มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ บริหารจัดการให้เป็นระบบกว่าที่ผ่านมา ควรทำโดยเร็ว

๕. ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรน้ำ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อาทิเช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การให้ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

๖. ขอให้เกิดการบูรณาการของหน่วยงานที่มีภารกิจในเรื่องน้ำทุกหน่วยเป็นไปได้อย่างอยู่บนบรรทัดฐานของความพอดี และให้ความสำคัญกับทุกแหล่งน้ำ ทุกพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน

๗. ควรมีการบูรณาการหน่วยงานที่ต้องบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้โดยตรงทุกหน่วยงาน ให้มีการประสานในเรื่องของการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยในเบื้องต้นอาจสร้างเป็นเครือข่าย ผู้ปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และเป็นแนวทางการปฏิบัติงานต่อกัน และแบ่งปันปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาคต่อไป เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

๘. ควรมีเพียงหน่วยงานเดียวหรือกระทรวงเดียวที่รับผิดชอบ ไม่ควรแยกอยู่หลายหน่วยหลายกระทรวง

๙. ตั้งกระทรวงน้ำ รวมกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับน้ำเข้ามา ต้องตั้งให้ได้ ไม่ว่าจะกรมทรัพยากรน้ำ กรมน้ำบาดาล กรมส่งเสริมการใช้น้ำ กรมชลประทาน กรมเจ้าท่า ฯ ใช้มาตรา ๔๔ ตั้งโดยเร็ว

๑๐. ควรมี “กระทรวงน้ำ” เป็นผู้ดูแลพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย

๑. ควรมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงรายมาตราของพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ ควรวินิจฉัยและทำผังการเชื่อมโยงระหว่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ กับกฎหมายสำคัญที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้ง ๓๘ ฉบับ แล้วจัดทำคู่มือเพื่อใช้ในทางปฏิบัติ

๒. เมื่อพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำผ่านความเห็นชอบ การทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ เป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนที่ควรดำเนินการ

๓. ควรมีการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะต้องบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้โดยตรง ทุกหน่วยงาน ร่วมกันบริหารจัดการ บำรุงรักษา ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้พระราชบัญญัตินี้

๔. เนื่องจากมีหลายกรมฯ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ จึงเห็นว่าควรระดมแนวคิดของแต่ละกรม ให้สอดคล้องกันทั้งหมด จะสะดวกในการปฏิบัติ เมื่อกฎหมายประกาศใช้

๕. กฎระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัตินี้ต้องพิจารณาและเร่งปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้

๖. พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูเกษตรกร พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรเป็นกฎหมายที่ออกใช้ โดยหวังว่าจะช่วยฐานะชาวนาให้ดีขึ้น แต่แล้วก็ได้ไม่ผล พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำอาจเป็นเช่นนั้น เพราะประชาชนไม่มีอำนาจต่อรอง

๗. หลังจากประกาศใช้ไปแล้ว ๓ ปี ควรจัดรับฟังความคิดเห็นถึงผลกระทบอีกรอบ เพื่อรับฟังผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในหลายด้านโดยมีหน่วยงานเกี่ยวข้องที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายหลายฉบับ ถึงแม้รัฐบาลจะได้แต่งตั้งให้มีคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติทำหน้าที่ในการบูรณาการและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นทางการในทุกมิติแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีความจำเป็นที่สมควรจะมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีความประสานสอดคล้องกันในทุกมิติอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งวางหลักเกณฑ์ในการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะ ตลอดจนจัดให้มีองค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำ และระดับองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำหลายฉบับ (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๑) แต่ยังไม่มีความเป็นเอกภาพ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายแม่บทเพื่อให้การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำดำเนินการไปอย่างเป็นระบบภายใต้กฎหมายแม่บทฉบับเดียว และเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ สิทธิในน้ำ และการจัดสรรน้ำ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ สิทธิในน้ำ และการจัดสรรน้ำ เรื่องใดไว้โดยเฉพาะก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ตารางที่ ๑ กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

ลำดับ	กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
๑	พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘	- การควบคุมดูแลการใช้น้ำเพื่อการประมง (มาตรา ๓๐ - ๕๔) - การอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศทางน้ำ (มาตรา ๕๕ - ๗๒)
๒	พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓	- การควบคุมดูแลการขุดดิน การขุดบ่อน้ำ และการถมดิน (มาตรา ๑๗ - ๒๘)
๓	พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕	- การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การประปา และกิจการอื่น (มาตรา ๕) - การจัดสรรน้ำให้ผู้ใช้น้ำและการเก็บค่าชลประทาน (มาตรา ๘)

ลำดับ	กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		- การควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทางน้ำชลประทาน (มาตรา ๑๓ - ๓๕)
๔	พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖	- การควบคุมดูแลการใช้น้ำเพื่อการคมนาคมในคลอง แม่น้ำ ทะเลสาบ ทะเลอาณาเขต ฯลฯ
๕	พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒	- การควบคุมดูแลการใช้น้ำและการบำรุงรักษาแหล่งน้ำในเขตนิคมอุตสาหกรรม (มาตรา ๑๐) - การใช้ที่ดินเพื่อจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรม (มาตรา ๓๖ - ๔๐)
๖	พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘	- การใช้ที่ดินเพื่อกำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน รวมถึงการปรับปรุงทรัพยากร แหล่งน้ำ ฯลฯ ในเขตปฏิรูปที่ดิน (มาตรา ๒๕ - ๒๗)
๗	พระราชบัญญัติการประปา นครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐	- การใช้น้ำเพื่อการผลิตน้ำประปาในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ (มาตรา ๖) - การสร้าง และบำรุงรักษาระบบการส่ง และการจำหน่ายน้ำ เช่น ท่อน้ำ ประตูน้ำ โรงสูบน้ำ ฯลฯ (มาตรา ๓๖ - ๔๑ ทวิ)
๘	พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒	- การใช้น้ำเพื่อการผลิตน้ำประปาในเขตภูมิภาค (มาตรา ๕) - การสร้างและบำรุงรักษาระบบการผลิต การส่งและการจำหน่ายน้ำประปา เช่น แหล่งน้ำดิบ ท่อน้ำ โรงสูบน้ำ ฯลฯ (มาตรา ๒๙ - ๓๔)
๙	พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘	- การจัดทำผังเมืองซึ่งกระทบกับทางน้ำ - การควบคุมดูแลการใช้ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมือง
๑๐	พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	- การใช้น้ำเพื่อการผลิตไฟฟ้า (มาตรา ๖ (๔))
๑๑	พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑	- การใช้น้ำเพื่อการผลิตไฟฟ้า (มาตรา ๖) - การสร้างและบำรุงรักษาเขื่อนและอ่างเก็บน้ำเพื่อการผลิตไฟฟ้า (มาตรา ๙ (๔))
๑๒	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	- การดูแลสุขลักษณะของแหล่งน้ำและทางระบายน้ำ (มาตรา ๒๖)
๑๓	พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒	- การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางระบายน้ำ (มาตรา ๑๖ (๒)) - การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ (มาตรา ๑๖ (๒๔) มาตรา ๑๗ (๕)) - การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษทางน้ำ (มาตรา ๑๗ (๑๒))
๑๔	พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑	- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการน้ำในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ลำดับ	กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
๑๕	พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	- การควบคุมมลพิษทางน้ำจากอาคารบ้านเรือน (มาตรา ๘ (๖) มาตรา ๔๖ ทวิ)
๑๖	พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๔๗	- การจัดรูปที่ดินซึ่งกระทบกับแหล่งน้ำและทางน้ำ (มาตรา ๕๕ - ๕๘)
๑๗	พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘	- การจัดระบบน้ำเพื่อเกษตรกรรม (มาตรา ๑๘ - ๓๐)
๑๘	พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖	- การสร้างและบำรุงรักษาทางน้ำ (มาตรา ๕๐ (๒)) - การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการประปา (มาตรา ๕๑ (๑) มาตรา ๕๓ (๒))
๑๙	พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐	- การควบคุมดูแลกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลและการกำหนดเขตห้ามสูบน้ำบาดาล (มาตรา ๕ - ๗)
๒๐	พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐	- การป้องกันและบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง (มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ - ๓๒) - การจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๓๓)
๒๑	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	- การควบคุมดูแลการทำไม้ซึ่งกระทบกับระบบนิเวศทางน้ำ
๒๒	พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	- การอนุญาตการใช้น้ำในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (มาตรา ๑๓/๑) - การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ รวมตลอดถึงห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบในเขตป่าสงวนแห่งชาติด้วย (มาตรา ๑๔ - ๓๐)
๒๓	พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๑	- การอนุรักษ์ดินและน้ำเพื่อรักษาคุณธรรมชาติหรือเพื่อความเหมาะสมในการใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (มาตรา ๑๖)
๒๔	พระราชบัญญัติรักษาคลองรัตนโกสินทรศก ๑๒๑	- การควบคุมดูแลคลองและการใช้น้ำในคลอง
๒๕	พระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. ๒๕๒๖	- การควบคุมดูแลคลองประปาและการใช้น้ำในคลองประปา
๒๖	พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕	- การรักษาความสะอาดของทางน้ำสาธารณะ (มาตรา ๙ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓)
๒๗	พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐	- การควบคุมมลพิษทางน้ำจากการทำเหมือง (มาตรา ๖๘ (๓) (๔) (๕))
๒๘	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	- การควบคุมมลพิษทางน้ำจากการประกอบกิจการโรงงาน (มาตรา ๘)

ลำดับ	กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
๒๙	พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗	<ul style="list-style-type: none"> - การป้องกันแก้ไขเยียวยาเมื่อเกิดน้ำท่วมหรือน้ำแล้ง (มาตรา ๕๖) - การจัดให้มีน้ำที่เพียงพอกับการอุปโภคบริโภคและการเกษตร รวมถึงการดูแลรักษาลำน้ำ และทางน้ำ (มาตรา ๑๑๔ - ๑๑๘)
๓๐	พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘	<ul style="list-style-type: none"> - การคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงพรุชชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่ง คลอง ทะเลสาบ และบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำ ที่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลหรืออิทธิพลของน้ำทะเลเข้าถึง (มาตรา ๑๗ - ๒๓)
๓๑	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดเขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๓ - ๔๔) - การควบคุมมลพิษทางน้ำ (มาตรา ๖๙ - ๗๗)
๓๒	พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕	<ul style="list-style-type: none"> - การควบคุมดูแลและการอนุญาตการใช้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๒)
๓๓	พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างและบำรุงรักษาทางน้ำ (มาตรา ๖๗ (๑)) - การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร (มาตรา ๖๘ (๑))
๓๔	พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร ฯลฯ (มาตรา ๔๕ (๘)) - การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๕ (๗))
๓๕	พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔	<ul style="list-style-type: none"> - การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ รวมถึงห้วย หนอง คลอง บึง ลำน้ำ ทะเลสาบในเขตอุทยานแห่งชาติด้วย (มาตรา ๑๖)
๓๖	ประมวลกฎหมายที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - การดูแลรักษาที่ดิน รวมถึงห้วย หนอง คลอง บึง ลำน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน (มาตรา ๘) - การดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินและการจดทะเบียนสิทธิในที่ดิน
๓๗	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> - สิทธิของเจ้าของที่ดินเกี่ยวกับการใช้น้ำ (มาตรา ๑๓๓๙ - ๑๓๔๒ มาตรา ๑๓๕๓ มาตรา ๑๓๕๕)
๓๘	ประมวลกฎหมายอาญา	<ul style="list-style-type: none"> - ความผิดฐานกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้เกิดอุทกภัย หรือเพื่อให้เกิดขัดข้องแก่การใช้น้ำซึ่งเป็นสาธารณูปโภค (มาตรา ๒๒๘) - ความผิดฐานกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางสาธารณะประตุน้ำ ทำนบ เขื่อน อันเป็นส่วนของทางสาธารณะ

ลำดับ	กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		อยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร (มาตรา ๒๒๙)

๓. สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่ต้องถูกจำกัด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ต้องถูกจำกัดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ เสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สิน และสิทธิในน้ำ

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการบูรณาการและพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบอันจะเป็นประโยชน์แก่การบริการสาธารณสุขปโภคและประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

“มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง”

“มาตรา ๓๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน

การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการค้นเคหสถานหรือที่รโหฐานจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ”

“มาตรา ๓๗ บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ฯลฯ

ฯลฯ”

“มาตรา ๔๒ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กร ชุมชน หรือหมู่คณะอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อการป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด”

“มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

ฯลฯ

ฯลฯ”

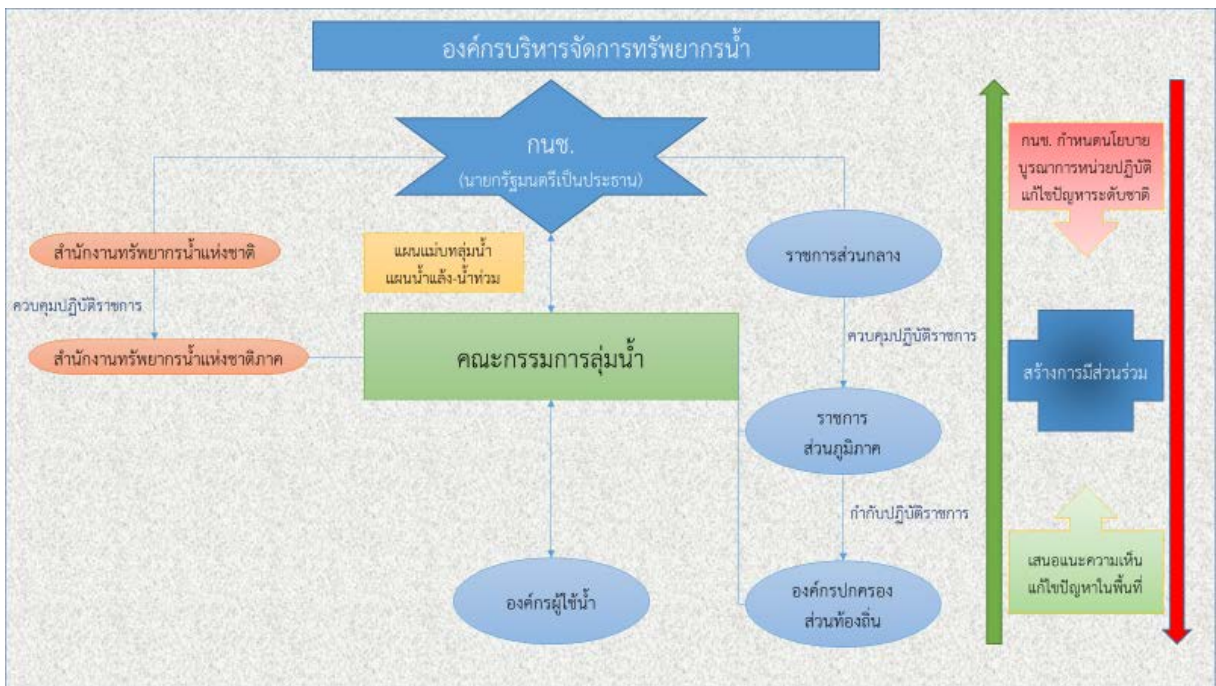
๔. ผลกระทบที่อาจเกิดจากกฎหมาย

๔.๑ ผู้ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ประชาชนผู้ใช้น้ำ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๒ ผลกระทบด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

การมีกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำจะมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ ทำให้ระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำมีประสิทธิภาพ เป็นระบบ และมีความยั่งยืน ภายใต้การบูรณาการระดับนโยบายโดยคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และการมีส่วนร่วมในระดับลุ่มน้ำ โดยกลไกของคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำ ดังแสดงในภาพที่ ๑ นอกจากนี้ การมีกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำยังส่งผลให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ มีกรอบดำเนินงานในการปฏิบัติหน้าที่ที่ชัดเจน การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำมีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติรองรับ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับการคุ้มครองในการปฏิบัติตามหน้าที่ อีกทั้งการบริหารจัดการภัยพิบัติสาธารณะ อันได้แก่ ปัญหาน้ำแล้ง ปัญหาน้ำท่วม และปัญหาคุณภาพน้ำมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งในท้ายที่สุดย่อมส่งผลดีต่อประชาชนผู้ใช้น้ำที่มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพออย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ภาพที่ ๑ โครงสร้างองค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๔.๓ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

กฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลกระทบในเชิงภาระต่อผู้ใช้น้ำประเภทที่หนึ่ง ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ การใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน การเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ การอุตสาหกรรมในครัวเรือน การคมนาคม การรักษาระบบนิเวศ การบรรเทาสาธารณภัย การใช้น้ำตามจารีตประเพณี และการใช้น้ำในปริมาณเล็กน้อย ไม่มีภาระต้องขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำ

และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากทรัพยากรน้ำเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งรัฐยังมีหน้าที่ต้องจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอแก่ประชาชน จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดให้มีการจัดสรรน้ำซึ่งเป็นทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อให้ทรัพยากรน้ำมีเพียงพอสำหรับผู้ใช้น้ำประเภทที่หนึ่ง และควบคุมการใช้น้ำประเภทที่สองและการใช้น้ำประเภทที่สามซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีการใช้น้ำในปริมาณมาก เพื่อให้ผู้ใช้น้ำเห็นความสำคัญและคุณค่าของทรัพยากรน้ำ โดยกำหนดให้ผู้ใช้น้ำประเภทที่สองและผู้ใช้น้ำประเภทที่สามต้องขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำและจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำมาพร้อมกับคำขอ รวมทั้งมีการเก็บค่าใช้น้ำเป็นมาตรการควบคุมการใช้น้ำซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้ผู้ใช้น้ำปริมาณมากประหยัดการใช้น้ำ และตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรน้ำเพื่อให้มีทรัพยากรน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

๔.๔ ผลกระทบด้านสังคม

กลไกดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และลดความขัดแย้งต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ การกำหนดนโยบาย แผนแม่บท และแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ การออกกฎหมายลำดับรองที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน ตลอดจนการดำเนินการที่สำคัญอื่น ๆ จะต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องก่อน นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังรองรับสิทธิของประชาชนที่ใช้น้ำในบริเวณเดียวกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันในการรวมตัวกันเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำ ซึ่งสะท้อนการใช้สิทธิการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชน เพื่อประโยชน์ร่วมกันในด้านการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

๕. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ หรือการกำหนดโทษอาญา

๕.๑ เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

เพื่อให้การจัดสรรน้ำเป็นไปอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน โดยคำนึงถึงความต้องการใช้น้ำในทุกมิติ และสอดคล้องกับหลักการทรัพยากรน้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม

๕.๒ เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

เพื่อให้มีคณะกรรมการระดับชาติทำหน้าที่กำหนดนโยบายในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ และมีองค์กรระดับลุ่มน้ำ คือ คณะกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อการบูรณาการการทำงานร่วมกันในระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำ และระดับองค์กรผู้ใช้น้ำ ซึ่งสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๓ เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

เพื่อป้องปรามการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะซึ่งเป็นการกระทำที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม และเพื่อคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรักษาประโยชน์สาธารณะและความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการกำหนดโทษอาญาดังกล่าวเป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลหรือมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้

๖. หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	กระทรวงมหาดไทย
	กรมชลประทาน
	กรมทรัพยากรน้ำ
	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

ภาคผนวก

สรุปสถิติการเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... สถาบันบัญญัติแห่งชาติ

โครงการ	จังหวัด	จำนวน จังหวัด	ลุ่มน้ำ	จำนวน ลุ่มน้ำ	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)
ครั้งที่ ๑ การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟัง ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ จังหวัดลพบุรีและลุ่มน้ำป่าสัก วันอังคารที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐	ลพบุรี เพชรบูรณ์ สระบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ชัยนาท นครราชสีมา เลย ชัยภูมิ สิงห์บุรี	๑๐	ลพบุรี ป่าสัก เจ้าพระยา	๓	๔๔๔
ครั้งที่ ๒ การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟัง ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ จังหวัดขอนแก่น ลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำโขงอีสาน วันอังคารที่ ๑๕ - วันพุธที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐	ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย ชัยภูมิ กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู มหาสารคาม ยโสธร อุบลราชธานี นครพนม สกลนคร	๑๒	ชี โขงอีสาน	๒	๒๓๖
ครั้งที่ ๓ การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟัง ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ จังหวัดสมุทรสงคราม ลุ่มน้ำท่าจีน และลุ่มน้ำแม่กลอง วันอังคารที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐	สมุทรสงคราม สมุทรสาคร นครปฐม นนทบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี กาญจนบุรี กรุงเทพมหานคร	๘	ท่าจีน แม่กลอง	๒	๒๕๑
ครั้งที่ ๔ การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟัง ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ จังหวัดสงขลา และลุ่มน้ำในเขตพื้นที่ภาคใต้ วันอังคารที่ ๑๗ - วันพุธที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐	นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สตูล สงขลา ปัตตานี นราธิวาส ยะลา	๘	ทะเลสาบสงขลา ตาปี ปัตตานี	๓	๒๔๓

โครงการ	จังหวัด	จำนวน จังหวัด	ลุ่มน้ำ	จำนวน ลุ่มน้ำ	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)
<u>ครั้งที่ ๕</u> การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟัง ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่และลุ่มน้ำในเขตพื้นที่ ภาคเหนือ วันอังคารที่ ๒๑ - วันพุธที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐	เชียงใหม่ ตาก กำแพงเพชร ลำพูน แม่ฮ่องสอน ลำปาง เชียงราย สุโขทัย แพร่ พะเยา น่าน อุตรดิตถ์	๑๒	สาละวิน โขงเหนือ กก ปิง วัง ยม น่าน	๗	๓๓๘
<u>ครั้งที่ ๖</u> การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟัง ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ วันอังคารที่ ๓๐ - วันพุธที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑	ยะลา ปัตตานี นราธิวาส	๓	ปัตตานี	๑	๗๐
<u>ครั้งที่ ๗</u> การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมธารทิพย์ ๐๑ อาคาร ๙๙ ปี หม่อมหลวงชูชาติ กำภู กรมชลประทาน ถนนสามเสน กรุงเทพมหานคร	-	-	๒๕ ลุ่มน้ำ	๒๕	๒๐๓
<u>ครั้งที่ ๘</u> การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความ คิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำ ต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา	พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง	๒	-	-	๑๑๒

โครงการ	จังหวัด	จำนวน จังหวัด	ลุ่มน้ำ	จำนวน ลุ่มน้ำ	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)
<u>ครั้งที่ ๙</u> การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำ ต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... วันอังคารที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ณ จังหวัดระยอง	ระยอง	๑	-	-	๑๒๗
<u>ครั้งที่ ๑๐</u> การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำ ต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... วันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑ ณ จังหวัดจันทบุรี	จันทบุรี	๑	-	-	๗๓
รับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑๐ ครั้ง	๕๒ จังหวัด		๒๕ ลุ่มน้ำ		๒,๐๙๗ คน

ท่านสามารถดาวน์โหลดเอกสารสรุปผลการเดินทางศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดลพบุรีและลุ่มน้ำป่าสัก

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/รวมไฟล์สรุปผลลพบุรี.pdf>

๒. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำโขงอีสาน

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/รวมไฟล์สรุปผลเดินทางขอนแก่น.pdf>

๓. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ลุ่มน้ำท่าจีน และลุ่มน้ำแม่กลอง

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/สรุปเดินทางจังหวัดสมุทรสงคราม.pdf>

๔. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลาและลุ่มน้ำในเขตพื้นที่ภาคใต้

http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/รวมสรุปภาคใต้_1.pdf

๕. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลุ่มน้ำในเขตพื้นที่ภาคเหนือ (ลุ่มน้ำสาละวิน ลุ่มน้ำโขงเหนือ ลุ่มน้ำกก ลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำวัง ลุ่มน้ำยม และลุ่มน้ำ่าน)

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/สรุปเดินทางจังหวัดเชียงใหม่.pdf>

๖. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/รวมรายงาน_1.pdf

๗. การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ณ ห้องประชุมธารทิพย์ ๐๑ อาคาร ๙๙ ปี หม่อมหลวงชูชาติ กำภู กรมชลประทาน ถนนสามเสน กรุงเทพมหานคร

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/สรุปผลการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น%2021%20ก.พ.%2061.pdf>

๘. การเดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/รวมเล่ม.pdf>

๙. การศึกษาดูงานและรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตพื้นที่จังหวัดระยองและจังหวัดจันทบุรีต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

<http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/21206/สรุปผลระยองและจันทบุรี.pdf>